

V48955

ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

OPINION OF BOY SCOUT PROGRAM ADMINISTRATORS ON
BOY SCOUT PROGRAM DEVELOPMENT IN THE SCHOOLS
UNDER THE OFFICE OF THONBURI DISTRICT

วิทยานิพนธ์

ของ

นายไพฑูรย์ เบญจพฤกษชาติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ฉบับที่..... 28 ต.อ. 2548

เลขทะเบียน..... 00197606

เลขเรียกหนังสือ

374

373

356-6

2-11

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

พ.ศ. 2547

ISBN 374-373-356-6

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำด้านเอกสาร ตำราและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์วิระ ประเสริฐศิลป์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์ และพันตำรวจโทหญิง พัชรา สีนลอยมา ซึ่งเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภรณ์ ลัมบริบูรณ์ และอาจารย์ พวิศักดิ์ จงประดับเกียรติ ที่กรุณาให้คำแนะนำในด้านสถิติการวิจัย และคำวิจารณ์เพื่อให้วิทยานิพนธ์ มีความสมบูรณ์ถูกต้อง

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.สุณีย์ กัลยาจิตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์ แดงสายศิริ อาจารย์ชวลิต หมั่นหาผล นางสุลีพร วงษ์พิพัฒน์ และนายวัชรพงษ์ ชุมเพชร ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ กรุณาตรวจสอบปรับปรุง แก้ไข และให้คำวิจารณ์เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน คณาจารย์โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตธนบุรี 17 แห่ง ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอขอบคุณ นางสาวเปมิกา สนิทพจน์ ที่ได้ช่วยประมวลผลข้อมูลและเรียงพิมพ์

คุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อการพัฒนากิจการลูกเสือไทย ซึ่งเป็นพระราชมรดก อันล้ำค่า เป็นทรัพย์สินทางปัญญา เป็นอุดมการณ์ และเป็นแนวทางแห่งชีวิต ที่จะพัฒนาเยาวชน ให้มีความรักชาติบ้านเมืองสืบต่อไป

ความสำเร็จของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับกำลังใจจากครอบครัวเป็นอย่างดี จึงขอขอบ แต่อาจารย์กิตติวรรณ เบญจพฤษชาติ และลูกทั้งสองคน คือ นายจักรพล เบญจพฤษชาติ และ นายนิธิธรรม เบญจพฤษชาติ

นายไพฑูรย์ เบญจพฤษชาติ

ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

OPINION OF BOY SCOUT PROGRAM ADMINISTRATORS ON BOY SCOUT PROGRAM
DEVELOPMENT IN THE SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF THONBURI DISTRICT

บทคัดย่อ
ของ
นายไพฑูรย์ เบญจพฤษชาติ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

พ.ศ. 2547

ไพฑูรย์ เบญจพุกษชาติ. (2547) ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. คณะกรรมการควบคุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วระ ประเสริฐศิลป์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์
พันตำรวจโทหญิงพัชรา ลินลอยมา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความ
คิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ใน 4 ด้าน คือ การพัฒนากิจกรรม การพัฒนานุเคราะห์
การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตธนบุรี จำนวน 153 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร
กิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ใน 4 ด้าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t - test แบบ
สองกลุ่มเป็นอิสระกัน

ผลการวิจัยพบว่า

ผู้บริหารกิจการลูกเสือโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
การพัฒนากิจการลูกเสือโดยรวมทั้ง 4 ด้าน ในระดับเห็นด้วยมาก ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ
มีความเห็นด้วย ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจการ
ลูกเสือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 ด้าน คือ การพัฒนานุเคราะห์
การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ส่วนด้านการพัฒนากิจกรรมลูกเสือ
มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ผู้บริหารกิจการลูกเสือให้ข้อเสนอแนะว่าควรจัดกิจกรรมให้ลูกเสือมีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ
สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยต้องเน้นหนักในการทำควมดี
มีระเบียบวินัย และทำประโยชน์ต่อส่วนรวม ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือต้องเข้าถึงหัวใจของกิจกรรม
มีความทันสมัยและสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่ลูกเสือและครู ผู้สอนกิจกรรมลูกเสือควรมีการแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์การนิเทศกิจกรรม การพัฒนาตนเอง การจัดกิจกรรม ให้มีความหลากหลายและการใช้
ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสื่อร่วมด้วย

OPINION OF BOY SCOUT PROGRAM ADMINISTRATORS ON BOY SCOUT
PROGRAM DEVELOPMENT IN THE SCHOOLS UNDER
THE OFFICE OF THONBURI DISTRICT

AN ABSTRACT

BY

MR.PHAITRUN BENCHAPHUKSACHATI

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Education program in Educational Administration
At Bansomdejchaopraya Rajabhat University

2004

PHAITRUN BENCHAPHUKSACHATI (2004). OPINION OF BOY SCOUT PROGRAM

ADMINISTRATORS ON BOY SCOUT PROGRAM DEVELOPMENT IN THE SCHOOLS
UNDER THE OFFICE OF THONBURI DISTRICT. BANGKOK : GRADUATE SCHOOL,
BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT UNIVERSITY. ADVISOR COMMITTEE : ASST. Prof.
WIRA PRASERTSIN; ASST. Prof. MANEE HEMTHANON; Pol Lt. Col. PATCHARA SINLOYMA

This research is to study on the opinion of boy scout program administrators on Boy Scout Program Development in the schools under the office of Thonburi District. The objectives of this research are to study and compare the opinion on Boy Scout Program Development in 4 aspects; the activity development, the personal development, the organization development and the community relationship development. 153 samples are school administrators, school assistant – administrators and boy scout program teachers of the schools under the office of Thonburi District. Questionnaire is used for the study on opinion of boy scout program in 4 mentioned aspects. Statistics used for data analysis are frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test of two independent samples.

Findings of the study are as follows;

The opinion of boy scout program administrators under the office of Thonburi district on 4 aspects of Boy Scout Program Development is at the highest level ; whereas, the program teacher is at the moderate level.

Comparing the opinion of school administrators Boy Scout Program teachers on the Boy Scout Program Development is significantly difference at the statistical level of 0.05 on 3 aspects; namely, the personal development, the organization development and the community relationship development; while the opinion on Boy Scout Program Development is not different.

The Boy scout program administrators suggest that activities held should be for effective learning with changing economic and social situation. Learning must emphasize on making goodness, being in discipline and pounding benefits to the public. Boy scout program teacher must understand the foul points of activities, modernize and implant good consciousness to boy scouts. Boy scout program teachers should exchange their experience on supervision and self development. Activities should include various issues and local wisdom should be used to transfer experience.

สารบัญ

	หน้า
ประกาศคุณูปการ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข - ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง - จ
สารบัญ	ฉ-ช
สารบัญตาราง	ช-ณ
สารบัญแผนภูมิ	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	6
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลูกเสือ	10
การบริหารกิจการลูกเสือ	16
แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนากิจการลูกเสือ	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
ตอนที่ 2 วิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับ การพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี	43
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารกิจการลูกเสือ เกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี	71
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	73
สรุปผลการวิจัย	74
การอภิปรายผล	76
ข้อเสนอแนะ	79
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	86

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือ เกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ โดยรวม 4 ด้าน	43
3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวม 4 ด้าน	44
4 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ด้านการพัฒนากิจกรรม	45
5 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ด้านการพัฒนานุเคราะห์	47
6 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ด้านการพัฒนาองค์กร	49
7 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	51
8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือ โดยรวม 4 ด้าน	53
9 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ด้านการพัฒนากิจกรรม	54
10 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ด้านการพัฒนานุเคราะห์	56
11 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ด้านการพัฒนาองค์กร	58
12 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	60
13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ โดยรวม 4 ด้าน	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
14 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือด้านการพัฒนากิจกรรม	63
15 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือด้านการพัฒนาบุคลากร	65
16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือด้านการพัฒนาองค์กร	67
17 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือ ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	68
18 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ	71

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 โครงสร้างลูกเสือในโรงเรียน	22
3 หมู่ลูกเสือโรงเรียน.....	23
4 โครงสร้างการบริหารลูกเสือในโรงเรียน	24
5 การจัดตั้งกลุ่ม – กองลูกเสือและแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ	25

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลราชกุมารมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานกำเนิดลูกเสือไทย เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2454 โดยมีพระราชประสงค์ที่จะพัฒนาเยาวชนให้มีความรักชาติบ้านเมือง ให้เป็นผู้มีบทรักศาสนา และมีความสามัคคี ไม่ทำลายซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นรากฐานแห่งความมั่นคงของประเทศชาติเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ 2533 : 9) กิจกรรมลูกเสือจึงนับเป็นพระราชมรดกอันล้ำค่า เป็นทรัพย์สินทางปัญญา เป็นอุดมการณ์ เป็นแนวทางแห่งชีวิต ซึ่งถ้าหากมีการปฏิบัติตามโดยสม่ำเสมอแล้วความเจริญก็จะเกิดขึ้นทั้งทางกายและใจ ทั้งในส่วนตัว ส่วนชุมชน ส่วนบ้านเมือง ทุกส่วนของโลกและมวลมนุษยชาติ (สมมาตร สังขพันธ์ 2535 : 31) พระองค์ได้ทรงดำรงตำแหน่งสภานายกด้วยพระองค์เอง ตามข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือฉบับแรก (กัจจว พรหมะวัน 2531 : 84) ต่อมาพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2528"

กิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมที่สามารถใช้ฝึกอบรมเยาวชนให้มีพัฒนาการทั้งในด้านลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำ การยึดมั่นในคุณธรรมความดี กิจกรรมลูกเสือจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนของชาติ และเป็นกิจกรรมบังคับตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมลูกเสือตามพระราชบัญญัติลูกเสือแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) 2530 ที่สอดคล้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรปัจจุบัน ซึ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีทั้ง 17 โรงเรียนได้รับนโยบายการจัดการศึกษาจากสำนักการศึกษามาดำเนินการ เพื่อจัดกิจกรรมลูกเสือให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย การดำเนินงานกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีได้ปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่อง แต่พบว่ากิจกรรมลูกเสือที่ดำเนินงานมานั้นยังนำมาปฏิบัติได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพราะยังไม่สอดคล้องกับระบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งกิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศเป็นการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์จิตใจและสังคม จัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มี คีลธรรม จริยธรรมและมีระเบียบวินัยในกองการลูกเสือ

การดำเนินงานของหน่วยงานจะมีความสำเร็จหรือล้มเหลวนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารหน่วยงานเป็นสำคัญ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพโรงเรียนมีหลายอย่าง เช่น ระบบการบริหาร ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง นักเรียน ฯลฯ แต่ผู้บริหารโรงเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด นั่นคือ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการเป็นบุคคลสำคัญยิ่ง ส่วนหัวหน้ากิจกรรมจะเป็นผู้ที่รู้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวน และความถนัดของบุคลากร รู้ความต้องการของนักเรียน รู้แนวทางการจัดการแผน รู้ประมาณค่าใช้จ่ายงบประมาณในการจัดกิจกรรม รู้แนวทางในการประเมินผลตลอดจนควบคุมการดำเนินการกิจกรรมให้อยู่ในระเบียบข้อบังคับได้เป็นอย่างดีจึงเป็นบุคคลสำคัญอีกคนหนึ่งเช่นกัน (รุ่ง แก้วแดง 2528 : คำนำ)

แต่ในปัจจุบันผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดกิจกรรมในโรงเรียนต่าง ๆ ยังให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพไม่สู้มากนัก ประกอบกับปัญหามูลค่าการพัฒนาไม่ได้ฝึกอบรมนักเรียนอย่างจริงจังและไม่ได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาตามศักยภาพ (กรมวิชาการ 2533 : 7) จากสภาพคุณลักษณะและความสามารถเฉพาะตัวของผู้บริหารและหัวหน้าหมวดกิจกรรม บุคลากรในโรงเรียนแต่ละแห่ง ประกอบกับกฎระเบียบข้อบังคับ นโยบาย และการจัดการกิจการลูกเสือขาดความต่อเนื่อง ทำให้กิจการลูกเสือในโรงเรียนไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร ปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีได้

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารกิจการลูกเสือของโรงเรียนวัดขุนจันทร์ ซึ่งเป็นโรงเรียนหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี มีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากิจการลูกเสือในระดับโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นทั้งในด้านการพัฒนากิจกรรม การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ใน 4 ด้าน คือ การพัฒนากิจกรรม การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่นครราชสีมา

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่นครราชสีมาแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของประชากร คือ ผู้บริหารกิจการลูกเสือและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่นครราชสีมา ปีการศึกษา 2546 จำนวน 17 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 186 คน สามารถแยกได้ดังนี้

- 1.1 ผู้บริหารกิจการลูกเสือ 39 คน
- 1.2 ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ 147 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยเป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่นครราชสีมาในการพัฒนากิจการลูกเสือ 4 ด้าน คือ

- 2.1 การพัฒนากิจกรรม
- 2.2 การพัฒนาบุคลากร
- 2.3 การพัฒนาองค์กร
- 2.4 การพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพผู้บริหารกิจการลูกเสือจำแนกเป็น

- 3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
- 3.1.2 ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่นครราชสีมาใน 4 ด้าน คือ การพัฒนากิจกรรม การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อสภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี 17 แห่ง โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์และสภาพการพัฒนากิจการลูกเสือเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น

2. **กิจกรรมลูกเสือ** หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนวิชาลูกเสือได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพที่สอดคล้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรปัจจุบัน

3. **การพัฒนากิจการลูกเสือ** หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่ออบรมสั่งสอนและพัฒนาให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้และอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างสงบสุข ซึ่งได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้เป็น 4 ด้าน คือ

3.1 **การพัฒนากิจกรรม** หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระหรือกิจกรรมการฝึกอบรมและศึกษาเล่าเรียนที่ได้จัดขึ้น เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับประโยชน์และเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบและช่วยสร้างสรรค์สังคม

3.2 **การพัฒนาบุคลากร** หมายถึง การฝึกอบรมบุคคลที่ทำหน้าที่บริหารกิจการลูกเสือ โดยมุ่งให้บุคคลเหล่านี้มีความรู้ความสามารถที่จะเป็นประโยชน์ในการบริหารกิจการลูกเสือ และมุ่งพัฒนาทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานไปในทางที่ดี

3.3 **การพัฒนาองค์กร** หมายถึง การกำหนดโครงสร้างการดำเนินงานบุคลากรและบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบกิจการลูกเสือ

3.4 **การพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน** หมายถึง การติดต่อประสานสัมพันธ์กับชุมชน การให้สังคมภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการลูกเสือ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและการให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชน

4. **ผู้บริหารกิจการลูกเสือ** หมายถึง บุคคลผู้ได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบการบริหารกิจการลูกเสือ ประกอบด้วย

4.1 **ผู้บริหารโรงเรียน** หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้รับแต่งตั้งจากสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครให้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารกิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

4.2 **ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ** หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้บริหารโรงเรียนให้มีหน้าที่ทำการสอนและจัดกิจกรรมลูกเสือของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

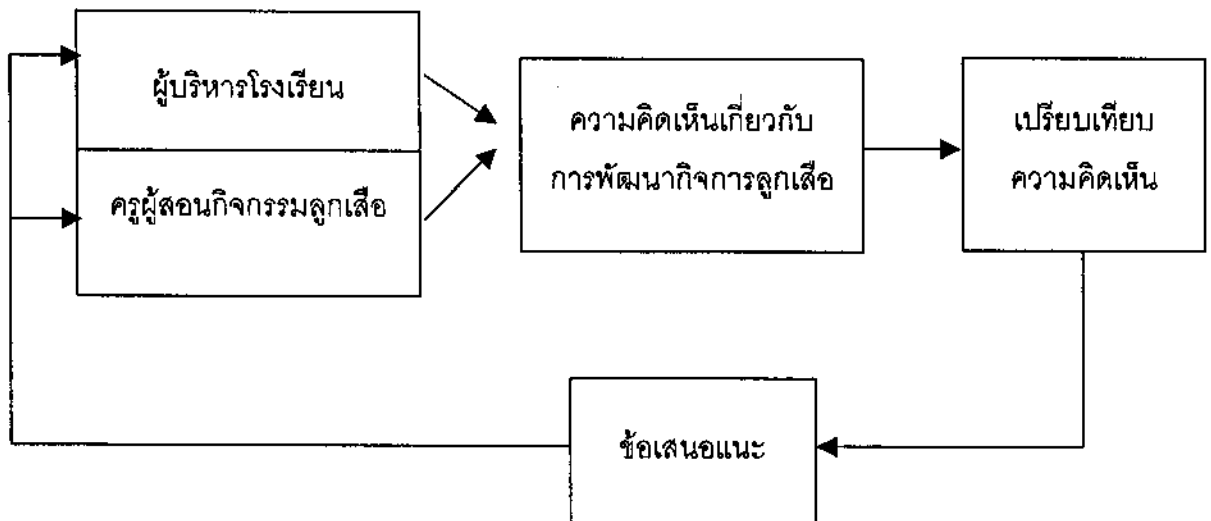
5. **โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี** หมายถึง สถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครในเขตธนบุรี 17 แห่ง ที่เปิดสอนนักเรียนตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการพัฒนากิจกรรมลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ที่ตรงกับความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมากยิ่งขึ้น
2. ได้ข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
3. ได้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดกรอบแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากิจกรรมลูกเสือ เพื่อศึกษาความคิดเห็น การเปรียบเทียบ และข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมลูกเสือของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 1 ต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลูกเสือ
3. การบริหารกิจการลูกเสือ
4. แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนากิจการลูกเสือ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

มอร์แกน และ คิง (Morgan and King 1971 : 750) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือการยอมรับคำพูดที่เกิดขึ้นโดยทัศนคติ

ออสแคมป์ (Oskamp 1977 : 12) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นแนวคิดที่สำคัญและใกล้เคียงกับทัศนคติ ปอยครั้งที่เราใช้สองคำนี้ในความหมายเดียวกัน ทัศนคติเป็นความคิดเห็นกับความเชื่อเป็นความรู้สึกแรกเกือบที่เรียกว่าเป็นอารมณ์ ความคิดเห็นเป็นการตัดสินใจของบุคคลเกี่ยวกับความชอบ หรือไม่ชอบต่อเหตุการณ์หรือความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ขณะที่ทัศนคติรวมถึงความต้องการและความปรารถนาของบุคคลต่อเหตุการณ์หรือความสัมพันธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นด้วย

เรืองเวทย์ แสงรัตน (2522 : 20) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด หรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้หรือประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในการแสดงความคิดเห็น อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

โสภา ชูพิกุลชัย (2523 : 15) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ๆ แต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้ง บางอย่างเป็นความคาดหวัง บางอย่างคาดคะเน ไม่ได้เป็นเพียงความชอบเท่านั้น สามารถแสดงออกในรูปของคำพูดได้

โคลาซา (Kolasa อ้างใน ธิตินพงษ์ เศรษฐสมบัติ 2539 : 14) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละคนในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเป็นการ

ประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ หรือความคิดเห็นเป็นการสนองตอบต่อสิ่งเร้าที่ต้องถูกจำกัด แต่เป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มเอียง

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2531 : 132) กล่าวว่า ความคิดเห็นมักใช้ควบคู่กันไปกับค่านิยมและความเชื่อ ส่วนใหญ่ความคิดเห็นมักจะใช้กับเรื่องคนหมู่มาก

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2534 : 78) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางวาจาของเจตคติที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อ หรือความรู้สึกอย่างไรเป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ดังนั้นการวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปได้

นพมาศ อีระเวทิน (2539 : 99) กล่าวว่า ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคม หรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่ได้ประเมินค่าก่อนที่จะตัดสินใจแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้น ๆ โดยมี ความรู้ อารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ซึ่งบุคคลจะแสดงความคิดเห็นด้วยคำพูด การเขียน หรือพฤติกรรมก็ได้

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน (Feldman 1971 : 53)

ในการศึกษาถึงความคิดเห็นต่าง ๆ ส่วนมากจะใช้วิธีแบบวิจัยตลาด ได้แก่ การซักถาม สอบถาม บันทึกลงไว้และรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่ง เบส (Best) เสนอแนะว่า "วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้หรือไม่ หรือในการวางนโยบายใด ๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาได้จะทำให้ผู้บริหารเห็นว่าสมควรหรือไม่ ในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป" (Best 1977 : 171)

วิธีวัดความคิดเห็น

ในการที่จะให้ผู้ใดแสดงความคิดเห็นออกมานั้น วิธีการที่ใช้กันโดยทั่วไปคือการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ มอร์แกน และ คิง (Morgan and King, 1971 : 516) ได้เสนอแนะว่า "การที่จะให้ใครออกความคิดเห็นควรถามกันต่อหน้า ถ้าจะใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดไว้" แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแบบของ ลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) โดยแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ หรือไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนจะขึ้นอยู่กับข้อความที่เป็นปฏิฐาน หรือนิเสธ การนำแนวคิดเรื่องความคิดเห็นมาใช้ประโยชน์นั้น จึงมองในแง่ที่ว่าความคิดเห็นเป็นตัวบ่งชี้หรือทำนายพฤติกรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

ความคิดเห็นของบุคคลเกิดจากประสบการณ์ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การเลียนแบบ และองค์ประกอบทางสถาบันทางสังคม (ปรีชา คัมภีรปกรณ 2537 : 602-604)

1. ประสบการณ์ บุคคลจะมีความคิดเห็นที่ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ ในลักษณะใด หากบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ดีก็จะทำให้มีความคิดเห็นที่ดี และหากบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ไม่ดีก็จะมีความคิดเห็นที่ไม่ดีเช่นกัน

2. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ความคิดเห็นของคนบางคนอาจเกิดจากความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่นโดยได้รับข้อมูลเรื่องราวต่าง ๆ จากผู้ที่สัมพันธ์ด้วยแล้วถ่ายทอดความคิดเห็นนั้นมาเป็นของตน เช่น ความสัมพันธ์ที่มีต่อพ่อแม่ ครู อาจารย์ บุคคลนั้นก็จะได้รับความคิดเห็นถ่ายทอดจากบุคคลใกล้ชิดได้เป็นอย่างมาก

3. ตัวแบบ ความคิดเห็นของบุคคลบางอย่างเกิดจากการเลียนแบบ เด็กอาจเลียนแบบพฤติกรรมอย่างใดที่ตนชอบจากพ่อแม่ ครู และบุคคลที่ใกล้ชิดนอกจากนั้นอาจจะเลียนแบบจากภาพยนตร์และสื่อต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น หากตัวแบบดังกล่าวมีความคิดเห็นที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ผู้เลียนแบบก็จะรับเอาข้อมูลฝังเข้าไปในจิตใจ และมีความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ เหมือนตัวแบบ

4. องค์ประกอบทางสถาบันสังคม สถาบันและสังคมต่าง ๆ เช่น โรงเรียน วัด โรงภาพยนตร์และองค์การต่าง ๆ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในการสร้างความคิดเห็นให้เกิดขึ้นกับบุคคลได้เป็นอย่างดี โดยที่บุคคลจะค่อย ๆ รับประสบการณ์จากชีวิตประจำวันและสะสมมากขึ้นจนเป็นความคิดเห็นและมีพฤติกรรมที่ดีต่อไป ดังเช่น โรงเรียนอาจจะอบรมให้เด็กรู้จักเชื่อฟังและเคารพบิดามารดา เด็กก็จะรับข้อมูลและมีความคิดเห็นที่ดีต่อพ่อแม่ เป็นต้น

ฟอสเตอร์ (Foster อ้างใน จิรายุ ทรัพย์สิน 2540 : 14-15) กล่าวว่าความคิดเห็นเกิดจาก
มูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หรือหมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์
ความคิดเห็น คั่นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง (direct experience) และจากการได้ยิน
ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่พบเห็นจากความจริงถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการ
ตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน แต่ละคนจึงมีความคิดเห็นต่อสิ่งเกี่ยวข้องแตกต่างกัน

ออสแคมป์ (Oskamp 1977 : 119-133) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิด
ความคิดเห็นดังนี้ คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คืออวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ความผิดปกติของ
อวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัสซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง
กระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็นทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์
เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่
เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและ
สังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียนหน่วยงาน
ที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมจะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้นสื่อ
เหล่านี้ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็น
ของบุคคล

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็นสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับ
กับประสบการณ์ ค่านิยม ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ เช่น ลักษณะทางพันธุกรรม ผู้ปกครอง กลุ่มสังคม
และสื่อมวลชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลูกเสือ

ประวัติความเป็นมาของลูกเสือโลก

ลูกเสือได้กำเนิดขึ้น ณ ประเทศอังกฤษ เมื่อ พ.ศ. 2450 (ค.ศ. 1907) ผู้ให้กำเนิดลูกเสือโลก คือ พลโท ลอร์ด เบเดน โพเวลล์ (Lord Baden Powell) หรือ บี.พี. เป็นชาวอังกฤษ เกิดเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2400 (ค.ศ. 1857) ชีวิตในวัยเด็กท่านสนใจธรรมชาติมาก โดยเฉพาะป่าและสัตว์ ลักษณะเด่นคือ เป็นคนช่างสังเกต ท่านได้แนวคิดในการตั้งขบวนการลูกเสือขึ้นจากการที่ได้ใช้ชีวิตราชการทหารส่วนใหญ่อยู่ในประเทศอินเดียและแอฟริกา เหตุการณ์ที่ทำให้ท่านมีชื่อเสียงมากที่สุด คือเหตุการณ์ที่ท่านได้รับคำสั่งให้ป้องกันเมือง มาฟิงคิงส์ (Mafeking) จากการรุกรานของพวกบอเออร์ (Boer) (สมรรถไชย ศรีภักดิ์ 2534 : 57-59) รวมเวลาที่ถูกข้าศึกล้อมนานถึง 217 วันถึงมีกองทัพใหญ่ไปช่วยเหลือ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเข้มแข็ง อดทน ไม่ย่อท้อใช้สติปัญญาหาวิธีแก้ปัญหา วิธีหนึ่งในการแก้ปัญหาคือการให้เด็กอาสาสมัคร อายุ 9 ปีขึ้นไปจำนวน 12 คน ซึ่งได้รับการอบรมแล้วแต่งกายด้วยชุดกากีให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้สื่อข่าว ผู้รับใช้และยามรักษาการณ์ ได้รับความสำเร็จอย่างยิ่งทำให้ ลอร์ด เบเดน โพเวลล์เกิดความประทับใจในตัวเด็ก ๆ และเห็นว่าถ้าให้เด็กให้ถูกทางแล้วจะเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติเป็นอย่างมากจึงริเริ่มตั้งขบวนการลูกเสือขึ้นในปีต่อมา และในปี พ.ศ. 2450 (ค.ศ. 1907) ท่านได้รวบรวมเด็ก 20 คนให้ไปอยู่ค่ายพักแรมที่เกาะ บราวน์ซี (Brownsea) ในช่องแคบอังกฤษ นับเป็นการพักแรมของลูกเสือครั้งแรกของโลก และเป็นสาเหตุที่ทำให้ท่านได้เรียบเรียงและจัดพิมพ์หนังสือ คู่มือการฝึกอบรมลูกเสือขึ้นใช้ชื่อว่า "Scouting for Boys" มีชื่อภาษาไทยว่า "การลูกเสือสำหรับเด็กชาย" หนังสือเล่มนี้ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการลูกเสือ คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ รหัสและการแสดงความเคารพของลูกเสือ การจับมือซ้ายแบบลูกเสือ เครื่องแบบคอของ ลูกเสือและแนวการฝึกอบรมลูกเสือด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ระบบหมู่ การเล่นเกม การร้องเพลงและการอยู่ ค่ายพักแรม เป็นต้น

กำเนิดลูกเสือไทย

ในระหว่างที่มีการก่อตั้งลูกเสือขึ้นในโลกนั้น ประเทศไทยตรงกับรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 สถานการณ์ของโลกกำลังทวีความคับขัน อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกเริ่มไหลเข้าสู่เมืองไทย พร้อมทั้งการแพร่ระบาดของระบบมหาชน และภัยของชาติไทยก็คือการถูกรุกราน แต่ด้วยพระปรีชาญาณของสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า พระองค์เล็งเห็นการณ์ไกลจึงทรงมีพระดำริว่า การลูกเสืออันสืบเนื่องมาแต่งานปลุกชาติทางตรงนั้นหากได้นำมาปรับปรุงให้เหมาะกับเด็กไทย ก็จะเป็นคุณประโยชน์อันใหญ่หลวงแก่ชาติบ้านเมือง ทรงมั่นพระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่ง พร้อมทั้งทรงประกอบด้วยความกล้าหาญฝ่าอุปสรรคทั้งปวง เป็นต้นว่าคำตำหนิติเตียนอันเกิดจากประชาชนที่ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ในกิจการลูกเสือดีพอทำให้เกิดอุปสรรคขึ้นดังเช่น

ผู้ปกครองเด็กโดยมากไม่เต็มใจยินยอมให้ลูกหลานของตนสมัครเข้าเป็นลูกเสือ จึงทรงตั้ง "กองเสือป่า" ขึ้นเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2454 ต่อมาเมื่อมีพระราชดำริว่าเสือป่า ตั้งขึ้นเป็นหลักฐานแล้วพอที่จะหวังได้ว่าเป็นผลดี แต่ผู้ที่จะเป็นเสือป่านั้นต้องนับว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว ฝ่ายเด็กผู้ชายที่ยังอยู่ในวัยเด็ก ก็เป็นผู้สมควรได้รับการฝึกฝน ทั้งในส่วร่างกายและจิตใจ จึงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกองลูกเสือขึ้นตามโรงเรียนและสถานที่อันสมควรและโปรดเกล้าฯ ให้มีกำหนดข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือขึ้นไว้เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2454 พระราชประสงค์ที่ได้คิดให้มีลูกเสือขึ้นนั้นก็โดยปรารถนาที่จะให้เด็กไทยได้ศึกษาและจดจำข้อสำคัญ 3 ประการ คือ ความจงรักภักดีต่อผู้ทรงดำรงรัฐสีมาอาณาจักรโดยต้องตามวัฒนธรรมประเพณี ประการที่สองความรักชาติบ้านเมืองและนับถือพระศาสนา และประการสุดท้าย ความสามัคคีในคณะและไม่ทำลายซึ่งกันและกัน (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ 2540 : 47)

ภายหลังที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคตแล้ว พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงฟื้นฟูการลูกเสืออีกโดยโปรดเกล้าฯ ให้มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติขึ้นครั้งแรก พ.ศ. 2470 และจัดชุมนุมลูกเสือแห่งชาติครั้งที่ 2 พ.ศ. 2473 ในการชุมนุมครั้งนี้โปรดเกล้าฯ ให้ฟื้นฟูโรงเรียนผู้กำกับลูกเสือขึ้นและดำเนินการอบรมจนถึง พ.ศ. 2475 (สมรรถไชย ศรีเกษณ์ 2521) ในปี พ.ศ. 2476 ได้จัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้นในกระทรวงธรรมการและได้ระบุให้มี "กองลูกเสือ" นับแต่นั้นมา พ.ศ. 2507 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2507 และ พ.ศ. 2516 กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่ง ลงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2516 ได้นำวิชาลูกเสือเข้าอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน (อภัย จันทวิมล 2519 : 63)

สาระสำคัญของลูกเสือ

สาระสำคัญของลูกเสือ ประกอบด้วยเรื่องราวที่สำคัญของลูกเสือ คือ (อภัย จันทวิมล 2529 : 1 – 5)

1. ประเภทของลูกเสือ ตามพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2507 ลูกเสือมี 4 ประเภท ดังนี้

- 1.1 ลูกเสือสำรอง อายุ 8 – 11 ปี
- 1.2 ลูกเสือสามัญ อายุ 11 – 15 ปี
- 1.3 ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ อายุ 15 – 17 ปี
- 1.4 ลูกเสือวิสามัญ อายุ 17 - 23 ปี

2. วัตถุประสงค์ของลูกเสือ จากพระราชบัญญัติลูกเสือ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของกิจการลูกเสือไว้ คือ มาตรา 3 คณะลูกเสือแห่งชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรมให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ ช่วยสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าเพื่อความสงบสุข และความมั่นคงของประเทศชาติ

ตามแนวทางดังต่อไปนี้ คือ ให้มีนิสัยในการสังเกต จดจำ เชื่อฟัง ฟังตนเอง ให้ชื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย เห็นอกเห็นใจผู้อื่น รู้จักบำเพ็ญตนเพื่อสาธารณประโยชน์ รู้จักทำการฝีมือ ส่งเสริม จารีตประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้โดยไม่เกี่ยวข้องกับลัทธิการเมืองใด ๆ

3. หลักการสำคัญของลูกเสือ ธรรมนูญของสมาชิกลูกเสือมีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักสำคัญของลูกเสือไว้ 8 ข้อ คือ

3.1 เลื่อมใสต่อพระผู้เป็นเจ้าของศาสนา

3.2 จงรักภักดีต่อประเทศชาติของตนเอง

3.3 ศรัทธาในมิตรภาพของความเป็นพี่น้องของลูกเสือทั่วโลก

3.4 การบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น

3.5 การยอมรับและปฏิบัติตามคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

3.6 การเข้าเป็นสมาชิกด้วยความสมัครใจ

3.7 ความเป็นอิสระต่อบรรดาอิทธิพลทางการเมืองและกำหนดการพิเศษสำหรับการฝึกอบรมเด็กชายเพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีต่อไป

3.8 รู้จักหน้าที่รับผิดชอบ โดยอาศัยวิธีการฝึกอบรมระบบหมู่พวก มีการทดลองเป็นขั้นตอนและมีการมอบเครื่องหมายวิชาพิเศษให้เพื่อเป็นกำลังใจ และมีการฝึกอบรมกลางแจ้ง

4. คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

4.1 คำปฏิญาณลูกเสือสำรอง

4.2 กฎของลูกเสือสำรอง

4.3 คำปฏิญาณลูกเสือสามัญ

4.4 กฎของลูกเสือสามัญ

5. แนวการฝึกอบรมลูกเสือธรรมนูญสมาชิกลูกเสือได้กำหนดแนวทางการฝึกอบรมลูกเสือไว้ ดังนี้ ให้เด็กเข้าเป็นสมาชิกของคณะลูกเสือด้วยความสมัครใจ โดยมีผู้ใหญ่เป็นผู้นำและจัดให้ลูกเสือมีการปกครองตนเองเพิ่มขึ้นโดยลำดับตามสมควรแก่วัย เปิดให้ลูกเสือมีกิจกรรมและประสบความสำเร็จในการทำงานที่ถูกต้องเนื่อง ๆ โดยพยายามจัดให้ปฏิบัติในที่กลางแจ้งเป็นส่วนใหญ่ให้ลูกเสือมีโอกาสบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น ให้ลูกเสือมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นเพิ่มขึ้นตามลำดับเพื่อให้เกิดสมรรถภาพ ความเชื่อมั่นในตนเอง นิสัยที่ดี เชื่อถือได้กับความสามารถ ทั้งในการร่วมมือและให้การเป็นผู้นำ แนวการฝึกอบรมลูกเสือมี 9 ข้อ คือ

5.1 เครื่องแบบลูกเสือต้องมีครบ 7 ชิ้น คือ หมวกลูกเสือ เสื้อลูกเสือ กางเกงลูกเสือ ผ้าผูกคอลูกเสือ เข็มขัดลูกเสือ ถุงเท้าลูกเสือ และรองเท้าลูกเสือ

5.2 คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ ผู้กำกับลูกเสือต้องหมั่นฝึกฝนให้เด็กรู้จักวิธีฝึก และวิธีปฏิบัติเป็นอย่างดีและสม่ำเสมอ

5.3 การบำเพ็ญประโยชน์ ตามคติพจน์ของลูกเสือ ดังนี้

5.3.1 ลูกเสือสำรอง มีว่า "ทำดีที่สุด"

5.3.2 ลูกเสือสามัญ มีว่า "จงเตรียมพร้อม"

5.3.2 ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ มีว่า "มองไกล"

5.3.4 ลูกเสือวิสามัญ มีว่า "บริการ"

5.4 วิธีการฝึกอบรม 5 ขั้น ควรเสนอแนะลูกเสือ ดังนี้

5.4.1 การเตรียม หมายถึง มีแผนกำหนดงานและมีอุปกรณ์พร้อม

5.4.2 การสาธิต หมายถึง การแสดงให้เห็นการกระทำและผลที่ได้รับ

5.4.3 การอธิบาย หมายถึง การบรรยายให้รู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง โดยละเอียด

5.4.4 การลอกแบบ หมายถึง ลูกเสือลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

5.4.5 การซักถาม หมายถึง การซักถามซึ่งกันและกัน

5.5 ระบบหมู่ มีการแบ่งลูกเสือออกเป็นหมู่ กอง กลุ่ม เพื่อดำเนินการฝึกอบรม และดำเนินงานของลูกเสือ ให้มีการทำงานร่วมกัน มีการเล่น ฝึกวินัย มีหน้าที่ มีความรับผิดชอบ ดูแลมาตรฐานในด้านความประพฤติ การปฏิบัติงานลูกเสือในแต่ละหมู่กอง และกลุ่มของลูกเสือ รู้จักระบบการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

5.6 ระบบเครื่องหมาย เป็นเครื่องหมายเพื่อให้ลูกเสือเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง

5.7 กิจกรรมกลางแจ้ง ตามข้อบังคับของคณะลูกเสือแห่งชาติ ระบุว่าผู้กำกับลูกเสือ หรือรองผู้กำกับลูกเสือ นำลูกเสือไปฝึกอบรมเดินทางไกลและพักแรมในปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง ครั้งหนึ่งต้องค้างคืน 1 คืน และมีการเดินทางไกล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกลูกเสือให้มีความอดทน มีระเบียบวินัย รู้จักช่วยเหลือตนเอง มีการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะและมีการปฏิบัติกิจกรรมกลางแจ้งโดยการปฏิบัติจริง

5.8 เกม เป็นการพัฒนาให้ลูกเสือมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความกล้า กระตือรือร้น รักหมู่คณะ อดทน มีการสังเกต และมีความเป็นระเบียบวินัยในหมู่คณะ มีความไม่เห็นแก่ตัว และสามารถบังคับใจตนเองได้

5.9 การร้องเพลงและการชุมนุมรอบกองไฟ เพื่อเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ ปลุกใจ และก่อให้เกิดความร่าเริงใจ โดยส่วนใหญ่จะเน้นการอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะและต้องการให้เด็กมีความกล้าหาญ

กิจกรรมลูกเสือฉบับว่ามีประโยชน์ต่อนักเรียน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อประเทศชาติ การได้ปฏิบัติตามกฎของลูกเสือ การประกอบกิจกรรมตามแนวทางลูกเสือล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาคุณสมบัติของคนให้ดีขึ้นทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองดีมีความรับผิดชอบช่วยสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติต่อไป

วิวัฒนาการของลูกเสือไทย

กองลูกเสือกองแรกของโลกได้ถูกตั้งขึ้น ณ ประเทศอังกฤษ เมื่อ พ.ศ. 2450 โดยท่าน ลอร์ด เบเดน โพเวลล์ และกิจการลูกเสือก็ได้แพร่หลายขยายตัวไปทั่วโลก โดยได้รับการยอมรับว่า ลูกเสือเป็นขบวนการของเยาวชน ที่ทรงคุณประโยชน์ทั้งตัวของเยาวชนเอง และสังคม (กลุ่มพัฒนาวิชาการ 2542 : [ออนไลน์] อ้างถึงได้จาก <http://www.thaiscout.com>)

สำหรับประเทศไทย หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงจัดตั้งกองลูกเสือป่าขึ้นมา เพื่อให้บรรดาข้าราชการพลเรือนได้รับการฝึกอบรมให้เป็นบุคคลที่มีใจรักชาติ มีความเสียสละและมีความสามัคคีต่อกัน ดังพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงตรัสไว้ว่า “ชาติจะเจริญรุ่งเรืองได้ คนในชาติต้องเป็นคนดีก่อน การที่จะสอนให้คนรักชาติก็ดี ให้คิดทำประโยชน์เพื่อชาติก็ดี ต้องมุ่งอบรมคนในชาติเป็นประการแรก” และได้ทรงพิจารณาเห็นว่า บรรดาบุตรของเสือป่าทั้งหลายควรได้รับการอบรมให้เป็นพลเมืองที่ดีของชาติแต่เยาว์ในทำนองไม่อ่อนดัดงาย ไม่แกัดดุดาก สิ่งที่ดีงามทั้งหลายทั้งปวงที่พลเมืองที่ดีพึงจะมีจะได้ฝังแน่นในกระดแลือดของเยาวชนไทย คุณภาพแห่งการเป็นมนุษย์ จะได้เกิดขึ้นมาในสังคมไทย

เมื่อวันเสาร์ที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2454 นั้นเองจึงได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศตั้งกองลูกเสือกองแรกขึ้นที่โรงเรียนมหาดเล็กหลวงซึ่งปัจจุบันคือ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย เรียกว่า กองลูกเสือกรุงเทพที่ 1 ภายหลังที่ทรงตั้งกองเสือป่าได้เพียง 2 เดือนเท่านั้นประเทศไทยจึงนับว่าเป็นประเทศที่ 3 ของโลกที่มีกิจการลูกเสือ รองมาจากอเมริกา จากนั้นนานาชาติในยุโรปจึงได้จัดตั้งกองลูกเสือของตนขึ้น ลูกเสือกลายเป็นองค์การสากลและมีความสัมพันธ์กันทั่วโลกเป็นสื่อผูกไมตรีกันโดยใช้กฎของลูกเสือ 10 ประการ ผูกสัมพันธ์กันได้ไม่ว่าเชื้อชาติใด ศาสนาใดทั้งสิ้น ถือว่าลูกเสือทั่วโลกเป็นพี่น้องกันหมด กองลูกเสือกองแรกทรงโปรดเกล้าฯ ให้เป็นกองลูกเสือหลวงกระทำพิธีเข้าประจำกอง เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2454 ทรงพระราชทานคติพจน์แก่ลูกเสือว่า “เสียชีพ อย่าเสียสัตย์” และผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นลูกเสือไทยคนแรก คือ นาย ชัพพ์ บุนนาค

หลังจากทรงสถาปนากิจการลูกเสือขึ้นมาแล้วได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตราข้อบังคับลักษณะการปกครองลูกเสือ และตั้งสภากรรมการจัดการลูกเสือแห่งชาติขึ้นโดยพระองค์ทรงดำรงตำแหน่งสภานายก ต่อมาทุกครั้งที่พระองค์เสด็จไปยังจังหวัดใดก็ตามก็จะทรงโปรดเกล้าฯ ให้กระทำพิธีเข้าประจำกองลูกเสือประจำจังหวัดนั้น ๆ ไปด้วย ต่อมากิจการลูกเสือไทยได้เจริญก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับของนานาชาติดังจะเห็นได้จากการที่กองลูกเสือที่ 8 ของประเทศอังกฤษได้ขอพระราชทานนามกองลูกเสือของตนครั้งนี้ต่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวว่า "กองลูกเสือในพระบาทสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินสยาม" (The King of Siam own boy scout group) มีเครื่องหมายช้างเผือกเป็นสัญลักษณ์

เมื่อสิ้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงฟื้นฟูกิจการลูกเสือไทยต่อไปอีก โดยโปรดเกล้าฯ ให้มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2470 และจัดการชุมนุม ครั้งที่ 2 เมื่อ พ.ศ. 2473 ณ พระราชอุทยานสราญรมย์ นอกจากนี้ยังโปรดเกล้าฯ ให้มีการอบรมผู้กำกับลูกเสือที่โรงเรียนผู้กำกับที่เคยเปิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่พระราชวังบ้านปืนจังหวัดเพชรบุรีโดยคัดเลือกเอาผู้กำกับจังหวัดละหนึ่งคนเข้ามาอบรมช่วงเวลาปิดภาคเรียนปีละครั้งจนถึง พ.ศ. 2475 เป็นรุ่นสุดท้าย หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองกิจการลูกเสือไทยได้มุ่งไปในการบำเพ็ญประโยชน์เสียเป็นส่วนใหญ่ มีการอบรมควบคู่กันไปกับการอบรมเยาวชนทหารและเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้กิจการลูกเสือซบเซาลงไปมากต่อมาได้มีการฟื้นตัวขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเมื่อ พ.ศ. 2498 โดยที่กิจการลูกเสือไทยได้เข้าสู่ระบบสากลมีการสร้างค่ายลูกเสือแห่งชาติที่ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีมีชื่อว่า "ค่ายวชิราวุธ" มีการเปิดอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือสำรองขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2501 และจัดตั้งกองลูกเสือสำรองกองแรกในประเทศไทย เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2501 และในที่สุดกิจการลูกเสือก็เข้าสู่ยุคของประชาชนทั่วไปโดยมีการพระราชทานกำเนิดลูกเสือชาวบ้านและเปิดอบรมขึ้นเป็นครั้งแรกที่บ้านเหล่ากอหก ตำบลแสงพา อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2514 นับว่าเป็นการบังเอิญที่กิจการลูกเสือไทย และลูกเสือโลกมีจุดมุ่งหมายในการสถาปนาคล้ายคลึงกัน เพียงแต่ระยะเริ่มต้นการลูกเสือไทยมุ่งเน้นเรื่อง ความรักชาติการป้องกันภัยของประเทศเป็นหลัก พร้อมกับวางแนวทางอบรมเยาวชนให้เป็นคนดีมีคุณภาพ ในปัจจุบันกิจการลูกเสือไทยก็ดำเนินไปเหมือนกับกิจการลูกเสือโลกเกือบทุกประการจะมีความแตกต่างกับการลูกเสือประเทศอื่นก็คือ การเข้ามาสู่ขบวนการลูกเสือของเยาวชนในแต่ละประเทศนั้น จะเป็นลักษณะของสโมสรเอกชนและกลุ่มสนใจ ไม่ผูกติดกับระบบโรงเรียน การเข้ามาของสมาชิกลูกเสือเข้ามาด้วยใจสมัครไม่มีการบังคับเป็นกิจกรรมนอกเวลาเรียน แต่สำหรับประเทศไทยปัจจุบันลูกเสือถือว่าเป็นกิจกรรมและวิชาหนึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียนเกือบทุกระดับชั้นเรียน ดังนั้นปริมาณลูกเสือในเมืองไทยจึงมีจำนวนมากมายกกว่า ลูกเสือในประเทศ

ต่าง ๆ ทั่วโลก กิจกรรมลูกเสือไทยเป็นกิจกรรมที่พระราชทานกำเนิดโดยองค์พระประมุขของชาติแม้ปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ทรงพระมหากรุณาธิคุณต่อกิจการนี้มาโดยตลอดทรงดำรงพระองค์ในฐานะองค์พระประมุขแห่งการลูกเสือไทยขบวนการและกิจกรรมลูกเสือไทยเป็นขบวนการและกิจกรรมที่ดีของเยาวชน

กิจกรรมลูกเสือไทยถือเป็นประเพณีว่าเมื่อถึงวันที่ 1 กรกฎาคมของทุกปี ลูกเสือจะได้จัดให้มีพิธีทบทวนคำปฏิญาณตนและสวนสนาม ในทุกจังหวัดทั่วประเทศเฉพาะที่กรุงเทพมหานคร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้า ฯ เสด็จฯ ไปเป็นองค์ประธานในพิธีนี้ ณ สนามศุภชลาศัยกรีฑาสถานแห่งชาติ และอีกสิ่งหนึ่งถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติสืบต่อกันมายาวนานก็คือ ทุก ๆ 4 ปี จะจัดให้มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติขึ้น เพื่อให้พี่น้องลูกเสือทั่วประเทศได้มาร่วมกิจกรรมพบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์และทำกิจกรรมร่วมกัน

การบริหารกิจการลูกเสือ

การบริหารกิจการลูกเสือในโรงเรียนจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2507 ฉบับ พ.ศ. 2508, 2509 , 2530 รวมทั้งข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครองหลักสูตรและข้อบังคับว่าด้วยการสอนวิชาพิเศษ และกฎกระทรวงว่าด้วยรูปแบบลูกเสือ และการจัดกิจกรรมต้องจัดให้เป็นไปตามความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ และความสามารถความต้องการของผู้เรียน ให้เด็กได้กระทำการปฏิบัติจริง ทำจริง จึงจะไปสู่เป้าหมายที่แท้จริงของการลูกเสือ เพราะวิชาการลูกเสือเป็นกระบวนการฝึกฝน เพื่อปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคม และพัฒนาชุมชนต่อไป

ความหมายของกิจการลูกเสือ

การลูกเสือ คือ ขบวนการเยาวชนที่ให้การศึกษานอกเหนือการเรียนทำให้เป็นคนดีมีความรักชาติเคารพศาสนา เติบโตจนพระมหากรุณาธิคุณอุปถัมภ์ให้ใช้ชีวิตกลางแจ้ง บำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม รู้จักพัฒนาตนเอง ไม่มีกีดกันในเรื่องศาสนาหรือเชื้อชาติใด ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองซึ่งมีผู้ให้ความหมายของกิจการลูกเสือไว้ดังนี้

กู๊ด (Good 1973 : 521) ให้ความหมายของกิจการลูกเสือไว้ว่า กิจการลูกเสือเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้เด็กมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น การข่าว และการใช้อุปกรณ์ ตลอดจนการฝึกให้มีน้ำใจนักกีฬา

สมรรถไชย ศรีกฤษณ์ (2527 : 1) ได้ให้ความหมายของกิจการลูกเสือไว้ว่า กิจการลูกเสือคือการอบรมสั่งสอน ฝึกฝนให้เด็กเป็นพลเมืองดีของชาติ

จรรยาพร ธรณินทร์ (2537 : 20) ให้ความหมายของกิจการลูกเสือไว้ว่า กิจการลูกเสือเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรม โดยใช้กระบวนการลูกเสือที่ทำให้ลูกเสือเกิดการพัฒนาตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมอันดีงาม เคารพในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ระบอบประชาธิปไตย และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า กิจการลูกเสือ หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่ออบรมสั่งสอนและพัฒนาให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้และอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างสงบสุข

แนวคิดพื้นฐานการจัดกิจกรรมลูกเสือ

การจัดกิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมบังคับและถือว่าเป็นกิจกรรมนักเรียนประเภทหนึ่ง การจัดกิจกรรมลูกเสือจึงต้องยึดหลักการการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยทั่วไป ในเรื่องนี้ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2533 : 474) ได้สรุปประเด็นสำคัญของหลักการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. กำหนดความมุ่งหมายโครงการกิจกรรมนักเรียนไว้ให้ชัดเจน และเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. จัดครูที่มีความสนใจ และมีความรู้ความสามารถเข้าร่วมเป็นที่ปรึกษาของกิจกรรมนั้น
3. กำหนดบทบาทหน้าที่ของครูปรึกษากิจกรรมไว้ให้ชัดเจน
4. ควรฝึกอบรมและอธิบายบทบาทหน้าที่ของนักเรียนที่เป็นเจ้าหน้าที่แต่ละกิจกรรมให้ชัดเจน
5. วางแผนการประชุมของกลุ่มกิจกรรม ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนักเรียนที่เป็นเจ้าหน้าที่ของกิจกรรมนั้น ๆ โดยจัดบันทึกการประชุมทุกครั้ง บันทึกการทำกิจกรรมนั้นไว้ตลอดปี และทำอย่างต่อเนื่อง
6. แจกโครงการให้แก่นักเรียนที่เป็นสมาชิกนั้น ๆ ตั้งแต่ต้นปี เช่น ทำเป็นคู่มือกิจกรรมนักเรียนแจกแจงให้นักเรียนทราบเพื่อเข้าร่วมกิจกรรม
7. ควรตั้งคณะกรรมการในโครงการกิจกรรมทั้งหมด โดยประกอบด้วยหัวหน้าคณะกรรมการที่เป็นครูเป็นที่ปรึกษา และนักเรียนเป็นกรรมการร่วมด้วย

จะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมนักเรียนจะต้องมีการกำหนดโครงการโดยมีวัตถุประสงค์อย่างแน่ชัด กำหนดแผนการทำงานและกำหนดตัวบุคคลดำเนินการในรูปคณะทำงาน รวมทั้งการเตรียมการฝึกอบรมบุคลากรเหล่านั้นให้มีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้จริง

การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต ภูมิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพุทธปัญญาและการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจรตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงานโดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดและผู้นำเพื่อประโยชน์ เป็นต้น

ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการกำหนดรายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลางให้การศึกษา นำรายละเอียดสาระการเรียนรู้ แกนกลางที่คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นแนวทางในการเทียบเคียงตรวจสอบ หรือปรับใช้เป็นสาระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาคของสถานศึกษานั้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมลูกเสือของกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติไปในแนวเดียวกัน และให้ทุกโรงเรียนถือเป็นแนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมลูกเสือ ดังนี้

- 1.1 ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – 3) ฝึกอบรมตามหลักสูตรลูกเสือสำรอง
- 1.2 ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – 6) ฝึกอบรมตามหลักสูตรลูกเสือสามัญ
- 1.3 ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – 3) ฝึกอบรมตามหลักสูตรลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
- 1.4 ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – 6) ฝึกอบรมตามหลักสูตรเสือวิสามัญ

โดยในระดับชั้นที่มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรในปีการศึกษา 2546 ทุกโรงเรียนสามารถที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมได้ตามแนวทาง ดังนี้

- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฝึกอบรมตามหลักสูตรลูกเสือสำรอง
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ฝึกอบรมตามหลักสูตรลูกเสือสามัญ
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ฝึกอบรมตามหลักสูตรลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ฝึกอบรมตามหลักสูตรลูกเสือวิสามัญ

สรุปได้ว่ากิจกรรมลูกเสือในระดับชั้นที่ยังไม่มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้ทุกโรงเรียนจัดกิจกรรมตามหลักสูตรเดิมไปจนจบในแต่ละช่วงชั้น สำนักการศึกษาจึงได้กำหนดแนวนโยบายให้โรงเรียนในสังกัดสำนักการศึกษา นำระบบลูกเสือ ไปพัฒนาการเรียนการสอนในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตต่อไป

การบริหารกิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

การจัดตั้งกองลูกเสือในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จะต้องปฏิบัติ ตามข้อบังคับคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครองหลักสูตรและวิชาชีพ พ.ศ. 2509 ข้อ 64 การจัดตั้งกลุ่มหรือกองลูกเสือ ระบุไว้ว่า การจัดตั้งกลุ่มหรือกองลูกเสือต้องได้รับอนุญาตจาก เลขาธิการคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ หรือผู้อำนวยการกองลูกเสือจังหวัดแล้วแต่กรณี ส่วนการแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือก็ให้มีผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการ บริหาร ลูกเสือแห่งชาติ หรือผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัดแล้วแต่กรณี (สัมฤทธิ์ วุฒิปรีชา 2541 : 24 – 25)

กองลูกเสือในโรงเรียนประกอบด้วย ผู้อำนวยการกองลูกเสือโรงเรียน รองผู้อำนวยการ กองลูกเสือโรงเรียน ผู้กำกับลูกเสือ และรองผู้กำกับลูกเสือจะทำหน้าที่ดูแลการจัดการและแก้ปัญหา ของกองลูกเสือโรงเรียน

ก่อนการจัดตั้งกองลูกเสือ โรงเรียนจะต้องจัดตั้งกองลูกเสื่อดำเนินการก่อนการจัดตั้ง กองลูกเสือ การดำเนินการรับสมัครลูกเสือของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจะจัดตั้งกองลูกเสือ ได้ดังนี้

1. กองลูกเสือสำรอง เป็นกองลูกเสือสำหรับเด็กประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 (ปัจจุบัน ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3) ซึ่งมีอายุระหว่าง 8 – 11 ปีบริบูรณ์ มีจำนวนลูกเสือตั้งแต่ 2 – 6 สี รวมเป็น 1 กอง แต่ละกองแบ่งออกเป็นสี สีละ 4 – 6 คน รวมทั้งนายหมู่และรองนายหมู่ลูกเสือ สำรอง จำนวน 2 – 6 สี แต่ไม่เกิน 6 สี เป็น 1 กอง

2. กองลูกเสือสามัญ เป็นกองลูกเสือสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 (ปัจจุบัน ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) ซึ่งมีอายุระหว่าง 11 – 15 ปีบริบูรณ์มีจำนวนลูกเสือ 6 – 8 คน รวมเป็น 1 หมู่ และหมู่ตั้งแต่ 2 – 6 หมู่รวมเป็น 1 กอง ในแต่ละหมู่จะมีนายหมู่ลูกเสือสามัญ 1 คน และรองนายหมู่ลูกเสือสามัญ 1 คน

เมื่อรับสมัครเด็กเรียบร้อยแล้ว ต่อไปคือการรับสมัครผู้กำกับลูกเสือ กองละ 1 คน หรือ หลายคนเป็นผู้ช่วย โดยปฏิบัติตามข้อบังคับลูกเสือข้อที่ 51 ซึ่งมีระบุไว้ว่า คุณสมบัติทั่วไปของ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ผู้ตรวจการลูกเสือ กรรมการลูกเสือ เจ้าหน้าที่ลูกเสือ จะต้องมีความสมบัติ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีนิสัยใจคอและความประพฤติเรียบร้อย สมควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก
2. เป็นผู้มีความรู้และปฏิบัติตามพิธีกรรมทางศาสนา
3. เป็นผู้ไม่มีโรค ไม่เป็นที่รังเกียจแก่สังคม

4. เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่ถ้ามิได้มีสัญชาติไทยจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ

5. มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์และวิธีการของลูกเสือ ฝึกฝนใจต่อการลูกเสือ และสมัครใจที่จะดำรงตำแหน่งทางลูกเสือ

6. มีอายุดังต่อไปนี้

6.1 ผู้บังคับบัญชาลูกเสือสำรองและลูกเสือสามัญ รองผู้กำกับมีอายุไม่น้อยกว่า 18 ปี ผู้กำกับมีอายุไม่น้อยกว่า 20 ปี

6.2 ผู้บังคับบัญชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่และลูกเสือวิสามัญ รองผู้กำกับมีอายุไม่น้อยกว่า 21 ปี ผู้กำกับมีอายุไม่น้อยกว่า 25 ปี

6.3 ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ผู้ตรวจการลูกเสือ กรรมการลูกเสือและเจ้าหน้าที่ลูกเสือ มีอายุไม่น้อยกว่า 18 ปี

กิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ กิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มที่กำหนดโดยที่กิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจรตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม จึงเป็นกิจกรรมที่พัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ได้ครบทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกการทำประโยชน์เพื่อครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ทำให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งรวมถึงช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้เพิ่มเติมจากกลุ่มสาระการเรียนรู้

โครงสร้างของลูกเสือในโรงเรียน

สัมฤทธิ์ วุฑฒิปรีชา (2541 : 21 – 23) ได้เสนอโครงสร้างลูกเสือในโรงเรียนมีการจัดโครงสร้างของลูกเสือหรือหน่วยลูกเสือในโรงเรียน โดยจัดลำดับดังนี้ คือ

1. กลุ่มลูกเสือ
2. กองลูกเสือ
3. หมู่ลูกเสือ

กลุ่มลูกเสือ เรียกตามชื่อโรงเรียน เช่น กลุ่มลูกเสือโรงเรียน (ชื่อโรงเรียนจะต่อท้าย)
กลุ่มลูกเสือโรงเรียนจะประกอบด้วยกองลูกเสือ 4 ประเภท จึงจะเป็นกลุ่มลูกเสือที่สมบูรณ์

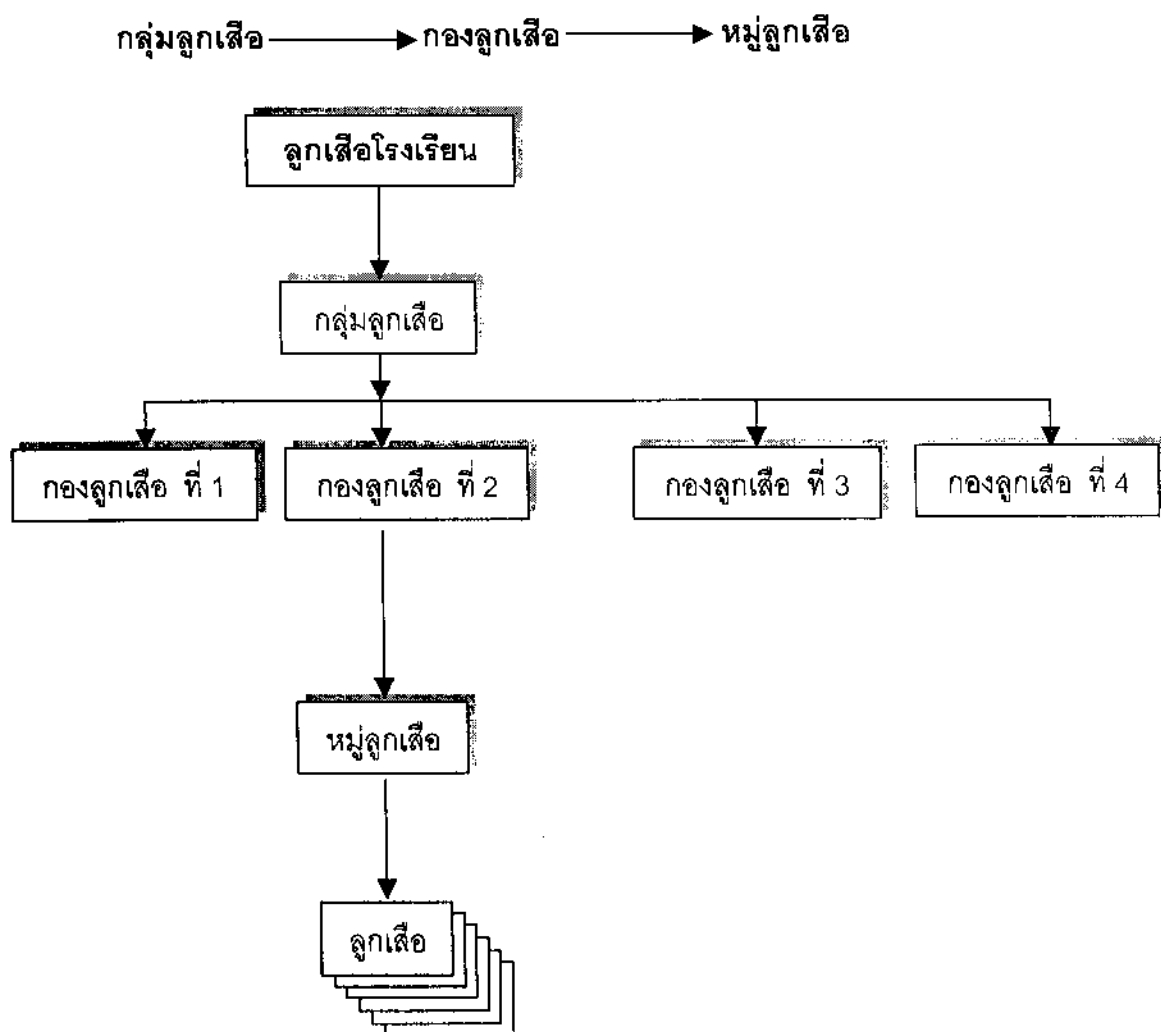
1. กองลูกเสือสำรอง 1 กอง
2. กองลูกเสือสามัญ 1 กอง
3. กองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ 1 กอง
4. กองลูกเสือวิสามัญ 1 กอง

ในบางโรงเรียนอาจจะประกอบด้วยลูกเสือประเภทเดียวกันทั้ง 4 กอง ก็เรียกกลุ่มลูกเสือโรงเรียน หรืออาจจะมีกองลูกเสือต่างประเภทอย่างละ 2 กอง ก็เรียกว่ากลุ่มลูกเสือโรงเรียนเหมือนกัน และในกลุ่มลูกเสือผู้บริหารโรงเรียนนอกจากจะเป็นผู้กำกับกลุ่มลูกเสือโรงเรียนแล้ว ยังมีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการลูกเสือในโรงเรียน และรองผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียนเป็นผู้ช่วย ลูกเสือในกองลูกเสือไม่ว่าจะเป็นกองลูกเสือสำรองหรือกองลูกเสือสามัญแต่ละกองจะมีผู้กำกับกองลูกเสือ 1 คน เป็นหัวหน้าและมีรองผู้กำกับกองลูกเสืออีก 1 เป็นผู้ช่วย

หมู่ลูกเสือ แบ่งออก 2 ส่วน ดังนี้

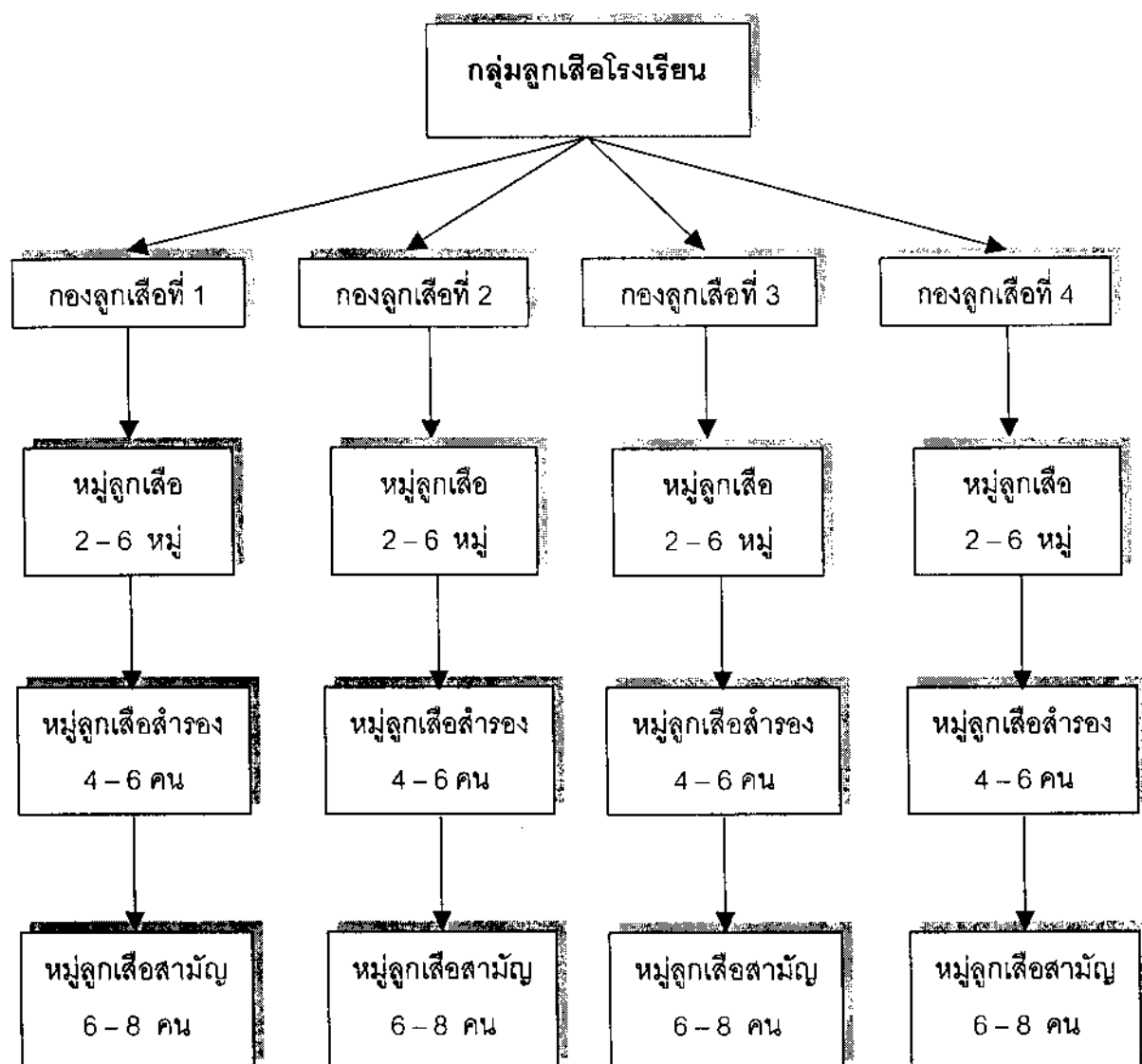
1. หมู่ลูกเสือสำรอง แบ่งหมู่ลูกเสือเป็นสี่ ต่าง ๆ ใน 1 สี่ จะมีลูกเสือตั้งแต่ 4-6 คน รวมกันเป็น 1 สี่ และมีนายหมู่สี่เป็นหัวหน้า 1 คน มีรองนายหมู่สี่ 1 คนเป็นผู้ช่วย
2. หมู่ลูกเสือสามัญ แบ่งหมู่ลูกเสือเป็นหมู่ ใน 1 หมู่ จะมีลูกเสือตั้งแต่ 6-8 คน รวมเป็น 1 หมู่ และมีนายหมู่ลูกเสือเป็นหัวหน้า 1 คน มีรองนายหมู่ 1 คน เป็นผู้ช่วย

จากรายละเอียดโครงสร้างของลูกเสือในโรงเรียนดังกล่าวข้างต้น การจัดกลุ่มลูกเสือจะจัดเหมือนกันหมดทุกโรงเรียน จำนวนกลุ่มลูกเสือจะมีจำนวนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนของนักเรียนเป็นเกณฑ์ สรุปเป็นแผนภูมิ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 โครงสร้างลูกเสือในโรงเรียน
 ที่มา : ปรับปรุงจากสัมฤทธิ์ วุฑฒิปรีชา 2541 : 23

โครงสร้างของลูกเสือในโรงเรียนแต่ละกองลูกเสือจะแบ่งออกเป็นหมู่ลูกเสือ 2-6 หมู่ หมู่ลูกเสื่อดังกล่าวประกอบด้วย หมู่ลูกเสือสำรอง ซึ่งมีลูกเสือ จำนวน 4-6 คน และหมู่ลูกเสือสามัญ ซึ่งจะมีลูกเสือ จำนวน 6-8 คน ดังแสดงรายละเอียดในแผนภูมิที่ 3

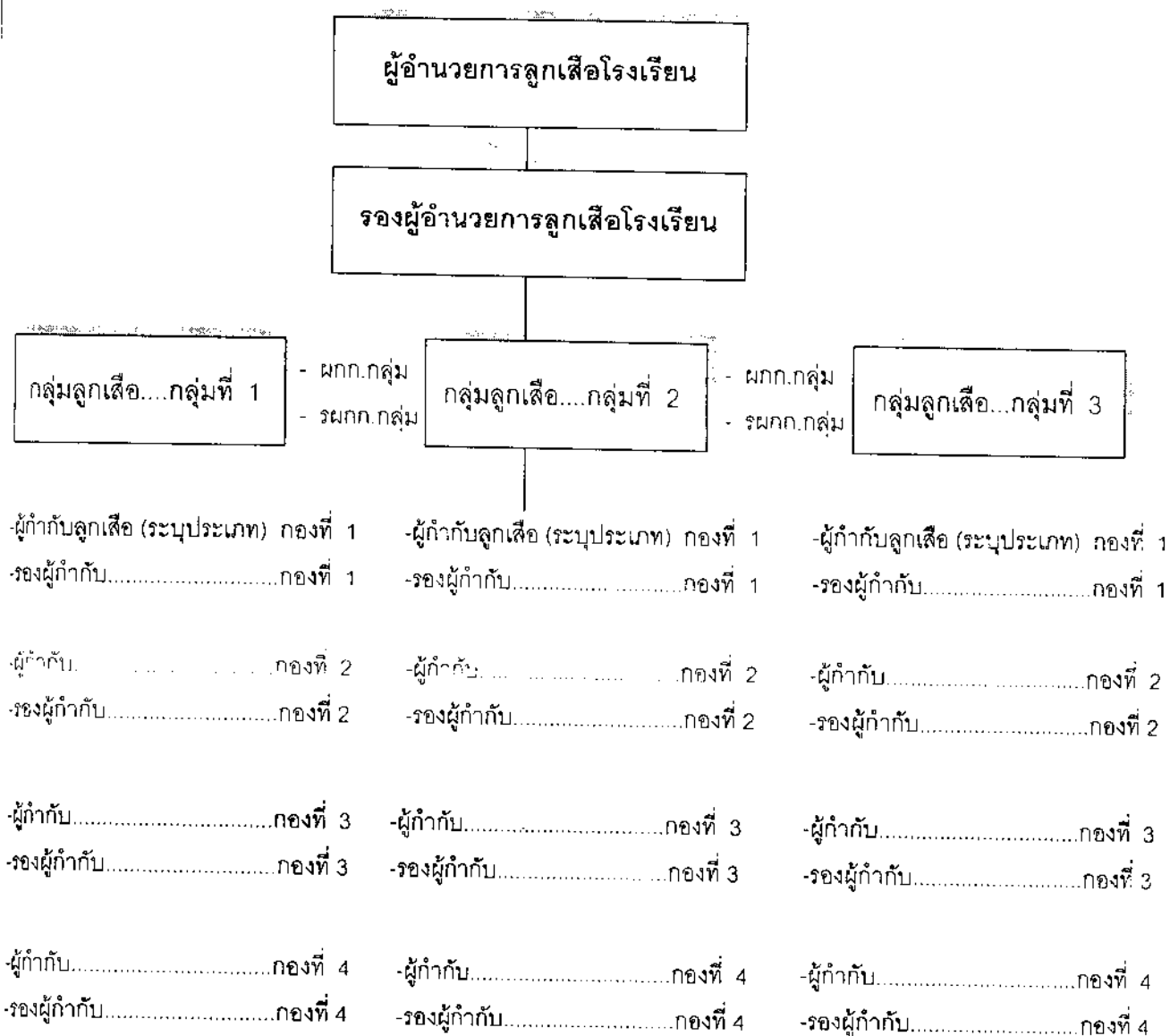

แผนภูมิที่ 3 หมู่ลูกเสือโรงเรียน

ที่มา : ปรับปรุงจากสัมฤทธิ์ วุฑฒิปรีชา 2541 : 37

โครงสร้างการบริหารลูกเสือในโรงเรียน

สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครได้กำหนดโครงสร้างการบริหารลูกเสือในโรงเรียน โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน และให้ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาเป็นรองผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่จะมีกลุ่มลูกเสือหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มโรงเรียนจะแต่งตั้งครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเป็นผู้กำกับกลุ่มและรองผู้กำกับกลุ่ม และในแต่ละกองลูกเสือโรงเรียนจะแต่งตั้งครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเป็นผู้กำกับลูกเสือสำรองหรือลูกเสือสามัญ และเป็นรองผู้กำกับลูกเสือสำรองหรือลูกเสือสามัญ ดังแสดงรายละเอียดในแผนภูมิที่ 4

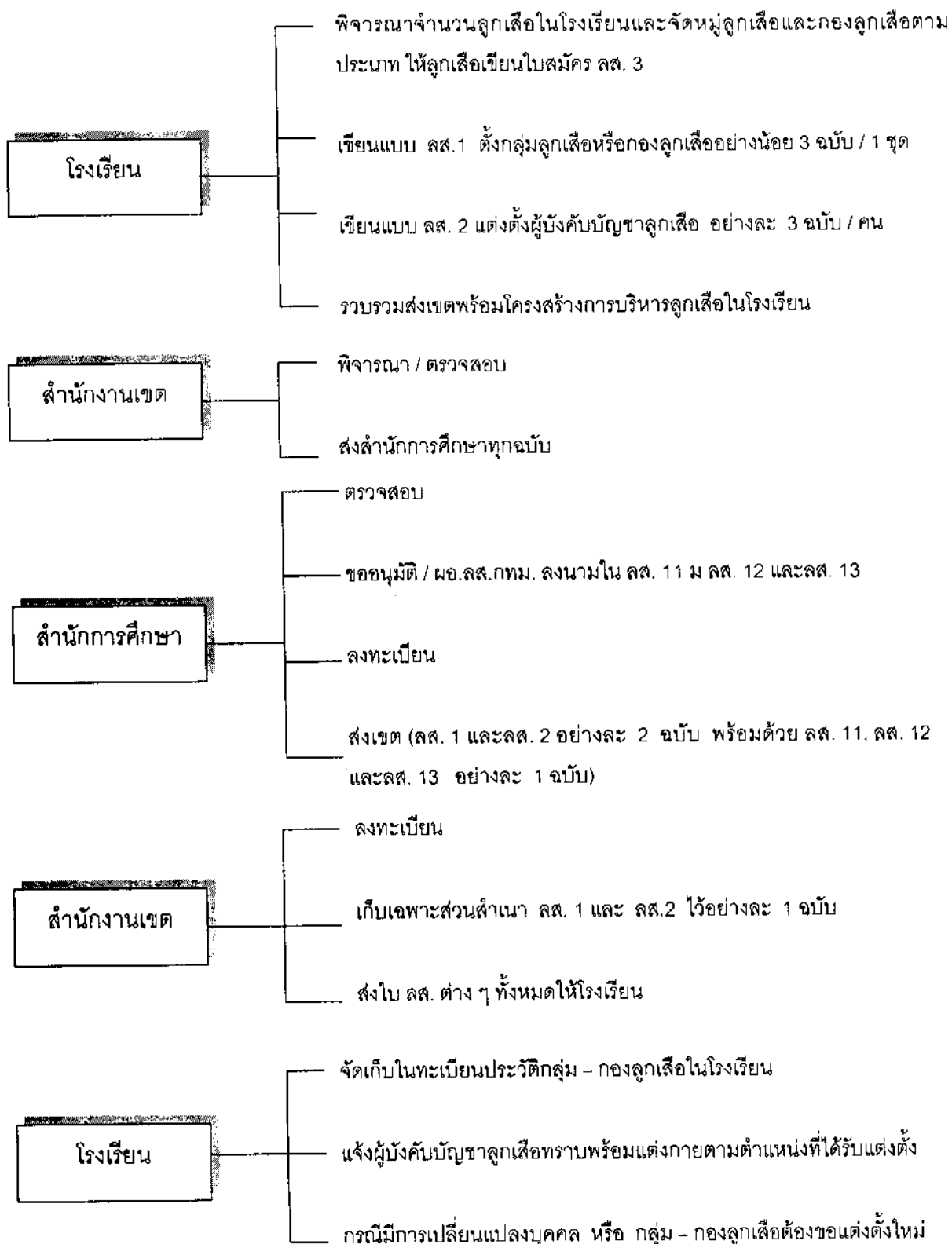
หมายเหตุ : ในแต่ละกองสามารถมีรองผู้กำกับลูกเสือได้มากกว่า 1 คน

แผนภูมิที่ 4 โครงสร้างการบริหารลูกเสือในโรงเรียน

ที่มา : สำนักงานการศึกษา 2542 : 19

ในการจัดตั้งกลุ่ม – กองลูกเสือ และแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติลูกเสือแห่งชาติ พ.ศ. 2528 สำหรับโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนการจัดตั้งกลุ่ม – กองลูกเสือ และแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือโรงเรียน โดยเสนอจากโรงเรียนในสำนักงานเขตไปยังผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่ออนุมัติแล้วจะผ่านเรื่องมาที่สำนักงานเขตไปยังโรงเรียนที่ขอจัดตั้งและขอแต่งตั้ง ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 5

ขั้นตอนการจัดตั้งกลุ่ม – กองลูกเสือและแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ

แผนภูมิที่ 5 การจัดตั้งกลุ่ม – กองลูกเสือและแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ

ที่มา : สำนักงานการศึกษา 2542 : 24

แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาการจัดการลูกเสือ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับปี 2535 (2535 : 574) ให้ความหมายการพัฒนาน่า คือการทำให้เจริญขึ้น การพัฒนากิจกรรมลูกเสือ ซึ่งหมายถึงการที่ผู้บริหารกิจการลูกเสือได้พยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวทางการจัดกิจกรรมลูกเสือให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ปราศจากอุปสรรคที่จะทำให้การบริหารกิจการลูกเสือเกิดการล่าช้าให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงจากสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันและอนาคต

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายต่อกิจการลูกเสือ 8 ประการด้วยกัน (กรมวิชาการ 2533 : ก-ข) ดังนี้

1. มีความจำเป็นที่จะต้องให้ทุกคนในโรงเรียนเป็นลูกเสือทุกคน ตั้งแต่อนุบาลจนจบการศึกษาภาคบังคับถึงอุดมศึกษา จนกว่าเขาจะออกไปประกอบอาชีพ โดยให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนการสอนลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี โดยวิธีการลูกเสือ คือ เรียนด้วยการกระทำวางแผนการสอนวิชาลูกเสือ โดยเน้นการเรียนการสอนให้มากขึ้น ให้วางแผนการสอนลูกเสือให้มีมาตรฐานอย่างเด่นชัด ให้มีการติดตามผล ประเมินการสอนของครู การเรียนการสอนลูกเสือในภาคปฏิบัติ กิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการลูกเสือแห่งชาติ เช่น การเรียนด้วยการปฏิบัติจริง ผู้บริหารต้องสอดส่องเป็นพิเศษ

2. ให้กรมวิชาการจัดกิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมบังคับของนักเรียนทุกคนที่จะต้องเรียนเป็นแนวปฏิบัติ ให้กรมวิชาการเน้นให้นักเรียนทุกคนต้องเป็นลูกเสือ เพราะลูกเสือสร้างคนให้มีระเบียบวินัย เสียสละ และบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น กรมสามัญศึกษาต้องประสานงานกับกรมพลศึกษา กรมการฝึกหัดครู สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกรมต่าง ๆ ที่มีโรงเรียนในสังกัด ให้แต่ละกรมดำเนินการสอนลูกเสือด้วยการปฏิบัติอย่างจริงจัง หลักสูตรของกรมวิชาการต้องสอดคล้องและสนับสนุนส่งเสริมวัตถุประสงค์ของคณะลูกเสือแห่งชาติกรมวิชาการจะต้องดำเนินการและประเมินผลหลักสูตรของลูกเสืออยู่ตลอดเวลา เพื่อแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นกรมวิชาการต้องประสานงานกับคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติอย่างใกล้ชิด

3. ควรกำหนดเรื่องการยกเว้นเครื่องแบบ โดยให้มีผ้าผูกคอเป็นสัญลักษณ์เท่านั้นใช้ประกอบเครื่องแบบนักเรียน ให้ดำเนินการร่างกฎหมายโดยเร็วจนกว่าจะมีกฎกระทรวงออกมากำหนด

4. ให้วิทยาลัยครูจัดฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ และนักศึกษาทุกคนทุกสาขาวิชาเอก

5. ให้มีการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือให้แก่ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการที่ยังไม่มีคุณวุฒิทางลูกเสือ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการ

บริหารลูกเสือแห่งชาติ ให้มีการจัดฝึกอบรมตามแบบโรงเรียนนายอำเภอของวิทยาลัยปกครอง
กระทรวงมหาดไทย

6. ให้กรมพลศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอนลูกเสืออย่างรวดเร็ว ให้กรมพลศึกษาสำรวจ
ติดตามการสอนลูกเสือทุกโรงเรียน โดยประสานงานกับกรมเจ้าสังกัด ให้กรมพลศึกษาประสานงานกับ
เขตการศึกษาจังหวัด อำเภอทั่วประเทศ

7. ให้มีการวางแผนการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ชั้น บี.ที.ซี. และ เอ.ที.ซี. ให้กรม
พลศึกษา เขตการศึกษา จังหวัดตลอดทั้งกรมที่มีโรงเรียนในสังกัดร่วมกันสำรวจจำนวนผู้บังคับ
ลูกเสือที่ยังไม่มีวุฒิทางลูกเสือ เพื่อวางแผนจัดเข้ารับการอบรมเป็นงวด ๆ ไป

8. ให้ครูที่ฝึกอบรมลูกเสือได้มีความดีความชอบ เป็นกรณีพิเศษด้วย ให้สำนักงาน
คณะกรรมการข้าราชการครู ได้ทำเรื่องขอความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะฟื้นฟูและพัฒนากิจการลูกเสือให้เจริญก้าวหน้าตลอดจน
จัดให้มีการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับกิจการลูกเสืออย่างจริงจัง จึงกำหนดผู้รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจนและ
สามารถปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดแนวปฏิบัติไว้เพื่อเป็น
แนวทางในการฟื้นฟูและพัฒนากิจการลูกเสือ จำแนกตามบทบาทและภารกิจด้านต่าง ๆ ดังนี้
(วิจิตร พงศ์สุวรรณ 2534 : 27 – 33)

1. การพัฒนากิจกรรม

การพัฒนากิจกรรมลูกเสือจะพัฒนาทั้งหลักสูตร เนื้อหาวิชา รวมทั้งการจัดโปรแกรมการ
เรียนและแนววิธีการจัดกิจกรรมลูกเสือ เพื่อให้ลูกเสือได้รับประโยชน์เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ
และช่วยสร้างสรรค์สังคม หลักสูตรลูกเสือประกอบด้วย วิชาพื้นฐาน กิจกรรมลูกเสือ วิชาเฉพาะ
กิจกรรมลูกเสือ วิชาพิเศษ และการจัดกิจกรรม

1.1 วิชาพื้นฐานกิจกรรมลูกเสือ ได้กำหนดให้ลูกเสือได้เรียน 8 วิชา คือ

1.1.1 หน้าที่พลเมือง (Citizenship)

1.1.2 สิ่งแวดล้อม (Environment)

1.1.3 การเดินทางสำรวจ (Expedition)

1.1.4 การแสดงออกทางศิลปะ (Expression in the arts)

1.1.5 สมรรถภาพทางร่างกาย (Fitness)

1.1.6 อุดมคติ (Ideals)

1.1.7 กิจกรรมที่สนใจเป็นพิเศษ (Pursuits)

1.1.8 บริการ (Service)

1.2 วิชาเฉพาะกิจกรรมลูกเสือได้กำหนดให้ลูกเสือได้ศึกษาโดยแยกตามประเภทของลูกเสือ คือ ลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ และลูกเสือวิสามัญ เพื่อสนองความต้องการหรือส่งเสริมทักษะของเด็กแต่ละคน มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับระเบียบวินัยการผจญภัย การส่งเสริมทักษะ การศึกษาสภาพแวดล้อม การศึกษาเกี่ยวกับศิลปะ การพัฒนาสุขภาพพลานามัย ให้เป็นพลเมืองดีมีความรับผิดชอบช่วยสร้างสรรค์สังคมให้เจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุขและความเป็นคนดีของประเทศชาติ

1.3 วิชาพิเศษ วิชาพิเศษของลูกเสือแต่ละประเภทจะมีเนื้อหาสาระอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมความรู้ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม โดยมุ่งตอบสนองความถนัด ความสนใจของลูกเสือ และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมกับลูกเสืออื่น ๆ ด้วย

1.4 การจัดกิจกรรม ในการจัดกิจกรรมลูกเสือได้คำนึงถึงระดับชั้น ระดับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของลูกเสือเป็นหลัก ผู้สอนกิจกรรมลูกเสือสามารถคิดค้นจัดรูปแบบของกิจกรรมให้เหมาะสมกับลูกเสือ และสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นขณะนั้น เช่น การอยู่ค่ายพักแรม การเดินทางไกล แผนที่ เข็มทิศ การปฐมพยาบาล บุกเบิก การอนุรักษ์ธรรมชาติ สุนัขกรรม สะกดรอย ระเบียบแถว เพลง เกมส์ การฝึกผู้นำ ระบบหมู่ สังเกตและจดจำ การแต่งเครื่องแบบ การชุมนุมรอบกองไฟ กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับปฏิบัติต่อกันมานาน เพื่อสืบทอดเจตนา ลอริต เบเดน โพเวลล์ และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

2. การพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากรในที่นี้ หมายถึง การยึดตามบุคคลที่ทำหน้าที่บริหารกิจกรรมลูกเสือ ทั้งผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ เพื่อให้บุคคลเหล่านี้มีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมลูกเสือ มีความรู้ความสามารถที่จะเป็นประโยชน์ในการบริหารกิจการลูกเสือ

การทำงานใด ๆ ก็ตามย่อมกำลังอันใหญ่หลวงและสำคัญยิ่งต่อการบริหารงานทั้งหลาย คือ มนุษย์นั่นเอง ถ้าสามารถใช้บุคคลได้ตามความรู้ความสามารถ จะทำให้สถานที่นั้นเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป องค์ประกอบที่สำคัญคือ การพัฒนาบุคคล สมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 257 – 258) ได้ให้ความหมายการฝึกอบรมไว้ว่า เป็นกรรมวิธีต่าง ๆ ที่มุ่งจะเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น และมุ่งพัฒนาทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปในทางที่ดี มีกำลังใจ รักงาน มีกำลังขวัญ และมีความคิดริเริ่มที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น

ในการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือนั้นต้องสอดคล้องกับหลักสูตรของลูกเสือ ซึ่งเน้นการเรียนรู้โดยการกระทำ การฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือตามมติที่ประชุมสมัชชาลูกเสือโลกครั้งที่ 22 ได้กำหนดสาระสำคัญของการฝึกอบรมผู้กำกับลูกเสือไว้ดังนี้ (สมรรถไชย ศรีกฤษณ์ 2517 : 512)

2.1 จุดมุ่งหมายในการฝึกอบรม

2.1.1 กระตุ้นให้รู้จักหน้าที่ เข้าใจหลักการของการลูกเสือ และปฏิบัติให้ได้

2.1.2 สาธิตลักษณะการเป็นผู้นำ และวิธีการพัฒนาในเรื่องนั้น ๆ

2.1.3 เข้าใจและยอมรับในเรื่องจุดหมาย หลักการ วิธีการและโปรแกรมการ

ฝึกอบรมตามประเภทของลูกเสือ

2.1.4 ก่อให้เกิดการพัฒนาในด้าน เจตคติ และทักษะสัมพันธ์ที่จำเป็นสำหรับเด็ก

ที่จะปฏิบัติตามวิธีการลูกเสือ

2.2. เนื้อหาวิชาในการฝึกอบรมประกอบด้วยทักษะ 3 ประการ คือ

2.2.1 ความเข้าใจในกิจการลูกเสือ คือ มีความรู้ความเข้าใจอย่างซาบซึ้งในหลักการขั้นพื้นฐานของการลูกเสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ

2.2.2 ทักษะเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น คือ ทักษะในการเป็นผู้นำ การใช้วิธีการฝึกอบรมตามประเภทลูกเสือ เช่น ระบบหมู่ การให้คำปรึกษาแก่เยาวชน การช่วยเหลือเยาวชน

2.2.3 ทักษะเกี่ยวกับการวางแผน มีความคิดริเริ่ม การดัดแปลงความคิดเห็น และการวางแผนร่วมกับสมาชิกในกองลูกเสือ

2.3 การพัฒนาในด้านบุคลากรของการฝึกอบรม

2.3.1 ผู้ให้การฝึกอบรม ซึ่งควรคำนึงถึงว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีภูมิหลังเกี่ยวกับลูกเสือ มีประสบการณ์อย่างไร มีทักษะใดบ้างที่ได้รับการอบรม มีเจตคติอย่างไรต่อลูกเสือแล้ว พยายามพัฒนาในสิ่งเหล่านี้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ดีขึ้น

2.3.2 ผู้รับการฝึกอบรม เมื่อได้อบรมสิ้นสุดแล้ว ควรมีประสบการณ์ของลูกเสือดีขึ้น เพื่อนำไปสอนลูกเสือให้พัฒนายิ่งขึ้น

3. การพัฒนาองค์กร

การพัฒนาองค์กรต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนนั้น ๆ ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และแต่งตั้งบุคลากรของโรงเรียนทำหน้าที่รองลงมา และมีผู้กำกับกลุ่มลูกเสือซึ่งจะกำหนดขึ้นเป็นหมวดหมู่ การจัดองค์การกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ตามข้อบังคับว่าด้วยการปกครองหลักสูตร และวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2526 (2526 : 34 – 35) มีลักษณะสำคัญ 2 ประการ ดังนี้

3.1 การตั้งกลุ่มลูกเสือ

3.1.2 กลุ่มลูกเสือ ประกอบด้วยลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ตั้งแต่ 4 กองขึ้นไป

3.1.2 กองลูกเสือ ประกอบด้วยลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ตั้งแต่ 2 – 6 หมู่

3.1.3 หมู่ลูกเสือ ประกอบด้วยลูกเสือ 6 – 8 คนรวมทั้งนายหมู่และรองนายหมู่

3.1.4 ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ เป็นนักเรียนอายุระหว่าง 15 – 18 ปี ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3

โรงเรียนจะจัดตั้งกลุ่มหรือกองลูกเสือตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครองหลักสูตรและวิชาพิเศษ พ.ศ. 2509 คือ ต้องได้รับอนุญาตจากเลขาธิการคณะกรรมการบริการลูกเสือแห่งชาติเสียก่อน

3.2 จัดตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือโรงเรียน ได้แก่

3.2.1 ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน 1 คน และรองผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียนอย่างน้อย 1 คน สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป

3.2.2 ผู้กำกับกลุ่มลูกเสือโรงเรียน 1 คน และรองผู้กำกับกลุ่มลูกเสือโรงเรียนอย่างน้อย 1 คน สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ตั้งแต่ 4 กองขึ้นไป

3.2.3 ผู้กำกับกองลูกเสือโรงเรียน 1 คนและรองผู้กำกับกองลูกเสือโรงเรียนอย่างน้อย 1 คน ต่อกองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ 1 กอง

4. การพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน

กองลูกเสือในแต่ละกองจะต้องมีการติดต่อการประชาสัมพันธ์กับกองลูกเสืออื่น ๆ เพื่อความเจริญก้าวหน้าและเพื่อบุคคลสัมพันธ์ และลูกเสือมีการบำเพ็ญประโยชน์จึงต้องมีการสัมพันธ์กับชุมชนอยู่ตลอดเวลา ได้แก่ กองลูกเสืออื่นๆ หน่วยงานอื่น เช่น วัด สุเหร่า ชุมชน หมู่บ้าน ฯลฯ

การพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชนนั้นต้องมีการประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการที่จะสร้างสรรค์ความสัมพันธ์ในการทำงานเป็นมิตรระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การประชาสัมพันธ์โครงการฝึกอบรมลูกเสือเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน เพราะจะเป็นการเผยแพร่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนได้รับรู้ข่าวสารการเคลื่อนไหวของการจัดกิจกรรมลูกเสือ ความร่วมมือประสานงานเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาจะเกิดขึ้นได้นั้น จำเป็นต้องจัดกระบวนการประชาสัมพันธ์ให้เกิดผล นิวัชัม และสก็อต (Newsom and Scott 1989 : 4 – 5) ได้เสนอหลักการพื้นฐานที่สำคัญของการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

4.1 การประชาสัมพันธ์ต้องดำเนินการอย่างจริงจัง รอบคอบ ะมัดระวังโดยการกำหนดนโยบายที่แข็งแกร่ง เพื่อเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติ

4.2 แผนงาน นโยบาย และโปรแกรมต่าง ๆ ของการประชาสัมพันธ์นั้นจะต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาชนโดยรวม

4.3 การประชาสัมพันธ์ให้เกิดผลดีได้ต้องเลือกการใช้สื่อมวลชนให้เหมาะสมกับลักษณะของสาธารณชนนั้น ๆ

4.4 บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นนักประชาสัมพันธ์นั้นถือได้ว่าเป็นบุคคลที่สำคัญ และต้องมีความชำนาญ มีความเข้าใจสถานการณ์ของชุมชนเป็นอย่างดี

4.5 การประชาสัมพันธ์สู่ชุมชนนั้นต้องเลือกใช้วิธีให้ชุมชนแสดงความคิดเห็น ทศนคติโดยมุ่งใช้วิธีการแบบบุคคลวิธี (Two – Way Communication)

การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจการลูกเสือ

กิจการลูกเสือได้ตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทหน้าที่ลูกเสือ และเพื่อต้องการให้หน่วยงานและองค์กรทุกส่วนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือ ทั้งนี้รวมถึงชุมชน หรือชาวบ้านประชาชนทั่วไปที่มีบทบาทสำคัญในสังคมให้มามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมลูกเสือ เพื่อนำภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาพัฒนาและส่งเสริมกิจการลูกเสือ จึงได้จัดตั้งเป็นกองลูกเสือชาวบ้านขึ้นมาเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการจัดกิจกรรมลูกเสือ

อุดมการณ์ของลูกเสือชาวบ้าน คือ อุดมการณ์ของชาวบ้านอันเป็นจุดสุดยอดจุดหมายปลายทาง เป็นความหวังของสถาบันของลูกเสือชาวบ้านด้วยความสำนึกในความรับผิดชอบของประชาชนทั้งชาติ ลูกเสือชาวบ้านยึดถือด้วยการศึกษาจดจำ วิเคราะห์แล้วนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง และต่อเนื่องแล้วถ่ายทอดให้ผู้ที่ยังไม่ได้รับการฝึกอบรม จะทำให้ชาติมีจุดเริ่มต้นในการพัฒนาอย่างรวดเร็ว นำความสุขออย่างมั่นคง และความมั่นคงมาสู่ชาติไทยให้พัฒนาการต่อไป

การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการลูกเสือนั้น ก็เพื่อต้องการให้ประชาชนชาวบ้านทุกคนได้มีส่วนในการป้องกันและแสดงความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ ปลุกฝังความสามัคคีในหมู่คณะ พร้อมทั้งสอนให้รู้จักความเสียสละเพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตน จึงเป็นการดีที่จะให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในกิจการลูกเสือโดยการจัดตั้งเป็น "ลูกเสือชาวบ้าน" เพื่อให้ประชาชนชาวไทยได้มีความรัก ความสามัคคี และความเป็นผู้นำเพื่อยุทธประโยชน์อย่างแท้จริง (กลุ่มพัฒนาวิชาการ 2542 : [ออนไลน์] อ้างถึงได้จาก <http://www.thaiscout.com>)

การบำเพ็ญประโยชน์ของลูกเสือต่อชุมชน

การบำเพ็ญประโยชน์ถือเป็นเสน่ห์ของลูกเสือเพราะเป็นเรื่องที่บุคคลทั่วไปได้กล่าวขานถึงกิจการลูกเสือไปในทางยกย่องชมเชยสรรเสริญเจริญพร ในการประพฤติปฏิบัติทำให้กิจการลูกเสือ

มีชื่อเสียง ซึ่งเกิดจากคตินิยมของลูกเสือทั้ง 4 ประเภทที่เป็นอุดมคติมุ่งบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น และสาธารณะประโยชน์ ได้แก่ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ 2540 : 78-79)

1. ลูกเสือสำรอง "ทำดีที่สุด" ทำดีที่สุดเป็นการกระทำเพื่อคนอื่น เพื่อส่วนรวมเป็นการทำดีที่สุด
2. ลูกเสือสามัญ "จงเตรียมพร้อม" เตรียมพร้อมที่จะทำความดี พร้อมที่จะสร้างสรรคพร้อมเพื่อช่วยเหลือส่วนรวม
3. ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ "มองไกล" คือมองให้เห็นเหตุผล มองให้เห็นส่วนรวม ไม่ใช่มองแต่ตัวเองหรือประโยชน์ของตัวเอง
4. ลูกเสือวิสามัญ "บริการ" ได้แก่การได้ช่วยเหลือผู้อื่น คือช่วยเหลือส่วนรวมด้วยความเต็มใจ คำปฏิญาณและกฎของลูกเสือได้ระบุการช่วยเหลือไว้ถือว่าสำคัญมาก

แหล่งหรือโอกาสที่ลูกเสือจะบำเพ็ญประโยชน์นั้น ควรเริ่มจากสิ่งที่ใกล้ตัวเด็กก่อนแล้วขยายออกไปตามวัยและความสามารถของเด็ก กล่าวคือ

1. บ้านของลูกเสือ ควรส่งเสริมให้เด็กทำงานในบ้าน หรือบำเพ็ญประโยชน์ต่อครอบครัว เพื่อเป็นการเพาะนิสัยที่ดีให้แก่เด็ก นอกจากนั้นควรมีวิธีการติดตามหรือวิธีการตรวจสอบว่าเด็กได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อครอบครัว หรือทำงานในบ้านประการใดหรือไม่ เช่น เมื่อมีการประชุมกองประจำสัปดาห์ ผู้บังคับบัญชาอาจให้ลูกเสือได้แสดงออกคือ เล่าให้ฟังว่าในสัปดาห์ที่แล้วหรือเมื่อวานนี้ เขาได้ทำงานบ้านอะไรบ้าง
2. โรงเรียนหรือที่ตั้งกองลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือควรส่งเสริมให้เด็กได้ทำงานเป็นประโยชน์ต่อเพื่อน ๆ ต่อห้องเรียนและต่อโรงเรียนให้มากที่สุด โดยสอนให้ลูกเสือตระหนักว่างานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ งานเท่านั้นเป็นเครื่องวัดคุณค่าของคน การส่งเสริมให้ลูกเสือทำงานเป็นหมู่ เป็นคณะ รับผิดชอบร่วมกัน ดีกว่าการทำงานเป็นรายบุคคล การตั้งกรรมการหรือมอบหมายให้ลูกเสื่อดำเนินงานในโรงเรียนเป็นชุด ๆ เป็นวิธีการที่ดีที่สุด ก่อนที่จะให้ลูกเสือทำงาน ควรพูดให้ลูกเสือ เข้าใจในงาน อันเป็นหน้าที่ที่จะต้องกระทำและคุณประโยชน์ของการทำงานนั้น ๆ เรียกว่า ปฐมนิเทศ และหลังจากที่ลูกเสือได้ทำงานเสร็จแล้วควรมีการพูดโน้มน้าวให้ลูกเสือได้มองเห็นคุณค่าของการทำงาน เรียกว่า ปัจฉิมนิเทศ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจอันถูกต้อง ส่งเสริมความคิดและสร้างเจตคติที่ดีให้แก่ลูกเสือ
3. บริเวณใกล้ชิดกับโรงเรียนหรือที่ตั้งกองลูกเสือ กองลูกเสือของเราส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน และโรงเรียนที่มีกองลูกเสือหลายแห่งอยู่ในบริเวณวัดหรือใกล้ชิดกับวัด ควรถือเป็นกิจวัตรให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ในบริเวณวัดโดยสม่ำเสมอ นอกจากนั้นควรมองไกลไปถึงบริเวณใกล้เคียง เช่น ช่วยบำรุงรักษาต้นไม้ริมถนน หรือเก็บกวาดขยะในชุมชน เป็นต้น

4. การป้องกันอุบัติเหตุและการช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุ ควรเริ่มด้วยการสอนให้เด็กเข้าใจว่าลูกเสือเป็นพลเมืองดี และหน้าที่ของพลเมืองดีอย่างหนึ่งคือมีความสามารถและเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่น

5. การช่วยเหลืองานส่วนรวมและงานการกุศล กองลูกเสือมักได้รับคำขอร้องให้ ช่วยเหลืองานส่วนรวมและงานการกุศลเนื่อง ๆ ทั้งนี้เพราะลูกเสือมีระเบียบวินัยและเต็มใจที่จะบำเพ็ญประโยชน์เพื่อชุมชน นอกจากนั้นประชาชนก็นิยมยกย่องการปฏิบัติงานของลูกเสือ และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

จากคติพจน์ของลูกเสือทั้ง 4 ประการ ที่มุ่งเน้นการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นและสาธารณะประโยชน์ดังที่กล่าวมาแล้ว จึงเห็นได้ว่าการบำเพ็ญประโยชน์ถือเป็นหน้าที่หลักของลูกเสือ ซึ่งเป็นการบริการให้ความช่วยเหลือแก่ส่วนรวม หัวใจของลูกเสือก็คือการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น ดังนั้นลูกเสือจึงได้รับความนิยมชมชอบจากประชาชนทั่วไปในลักษณะของผู้ที่มาช่วยเหลือในด้านสาธารณะประโยชน์แก่สังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

นคร จินนิกร (2534 : 177) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของการลูกเสือไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2534 – 2543) ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทของการลูกเสือไทยโดยทั่วไปภายในทศวรรษหน้า การลูกเสือไทยจะมุ่งพัฒนาเยาวชนให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยมากขึ้น ช่วยเหลือสังคมมากขึ้น

2. อุดมการณ์และวัตถุประสงค์ของลูกเสือไทย ควรมีการเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ โดยเน้นให้เป็นผู้มีระเบียบวินัยและคุณธรรม เป็นผู้นำในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและต้องมีความขยันขันแข็งมากขึ้น

3. บทบาทในการดำเนินงานวิชาการและการฝึกอบรมของการลูกเสือไทย ในด้านหลักสูตร ต้องให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ และต้องมีการพัฒนาตำรา คู่มือการสอนให้เป็นแนวทางเดียวกันทั้งประเทศ สุดท้ายต้องดำเนินการนิเทศและติดตามประเมินผลงานที่ดำเนินมา

4. บทบาทด้านกิจกรรมลูกเสือในการพัฒนาคุณภาพชีวิต การลูกเสือไทยควรฝึกระเบียบวินัย จริยธรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยใช้กิจกรรมลูกเสือเข้าช่วยท้องถิ่นเน้นในด้านเศรษฐกิจ การเมือง

อัสนี ณ ระนอง (2536 : 150) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารกิจกรรมลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมลูกเสือ

ใน 6 ด้าน ได้แก่ การกำหนดอุดมการณ์หรือวัตถุประสงค์ การจัดตั้งองค์กร การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาบุคลากร การจัดสรรทรัพยากร และการประชาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารกิจกรรมลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความเห็นต่อการพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือโดยรวมทั้ง 6 ด้านในระดับเห็นด้วยมาก และผู้บริหารโรงเรียนกับหัวหน้าหมวดกิจการลูกเสือมีความเห็นต่อการพัฒนากิจกรรมลูกเสือแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ยกเว้นด้านพัฒนาหลักสูตร และการจัดสรรทรัพยากร มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปราณวีร์ อธิภาพธรรมกุล (2540 : 53) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูที่มีต่อกิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ผ่านการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือ การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ผลให้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความเห็นว่าควรมีการจัดกิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารีในโรงเรียน ได้แก่ มีปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพอ วัสดุ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ และการจัดการยังไม่มีรูปแบบที่ไม่แน่นอน

สัมฤทธิ์ วุฒิปริชา (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารกิจการลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จากการวิจัย พบว่า การบริหารกิจการลูกเสือของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้บริหารโรงเรียนผ่านการอบรมลูกเสือขั้นเบื้องต้นของลูกเสือสำรองและลูกเสือสามัญ มีคณะกรรมการดำเนินกิจการลูกเสือเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาลูกเสือ โดยมีจุดประสงค์ให้ลูกเสือปฏิบัติตามหลักการลูกเสือ เพื่อฝึกกระบวนการหมู่พวก ฝึกเป็นผู้นำและผู้ตามการทำงานร่วมกัน วิชาพิเศษที่เปิดสอนสำหรับลูกเสือสำรอง ได้แก่ จิตกรร นักปฐมพยาบาล นักกรีฑา นักจักรยาน ปัญหาของการสอนลูกเสือ ได้แก่ ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์ ขาดงบประมาณ ครูไม่ชอบแต่งเครื่องแบบลูกเสือ ไม่มีห้องเรียน บุคลากรขาดการฝึกฝน

จากผลการวิจัยบทบาทของลูกเสือไทยในปี พ.ศ. 2534 – 2543 อีก 10 ปีข้างหน้าลูกเสือจะได้รับการพัฒนาให้สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง มีอุดมการณ์ มีคุณธรรม มุ่งมั่นในการพัฒนาชีวิต เพื่ออยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ผลการวิจัยได้มาสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสำนักงานการศึกษา (2547 – 2549) “ชนิกกำลังทั้งสังคม สร้างสรรค์พัฒนาระบบการศึกษาของเมืองให้ก้าวไกล ก้าวทันโลก เพื่อให้ได้ผลผลิตนักเรียนคุณภาพ พร้อมเป็นพลเมืองที่ทรงคุณค่าของเมือง”

งานวิจัยต่างประเทศ

คาร์เธอร์รอล (Catheral 1967 : 79 – A) ได้ทำการวิจัยเพื่อทำการประเมินผลความสามารถในวิชาลูกเสือ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินโปรแกรมการจัดวิชาลูกเสือของสหรัฐอเมริกา ระหว่างการนำร่อง 2 ปี ในพื้นที่ 2 แห่งของภาคตะวันตกเพื่อเป็นการกำหนดนโยบายหรือตัดสินใจว่า เด็กชายวัย 14-15 ปี ควรจะได้รับการจูงใจเข้าสู่โปรแกรมการจัดวิชาลูกเสือ ซึ่งใช้วิธีทำสื่อบันเทิง มาจากผลการศึกษา 3 เรื่อง ในระหว่างโครงการนำร่อง วิชาลูกเสือที่นำมาใช้ในการจูงใจให้เด็กชายวัย 14-15 ปี ทำให้เขาสนใจและพอใจในวิธีนี้ สรุปผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า วิชาลูกเสือไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การรับสมาชิกให้คงอยู่ แต่ขึ้นอยู่กับ การฝึกอบรม การสร้างความสนใจต่อวิชาลูกเสือมากกว่า

ซิงควิน (Shinkwin 1983) ได้ศึกษาบทบาทของผู้กำกับลูกเสือที่มีต่อการพัฒนาของลูกเสือ ที่มหาวิทยาลัยยอลาสกา พบว่า ผู้กำกับลูกเสือที่มีความเมตตา กรุณา เห็นอกเห็นใจ เข้าใจใน กิจกรรมลูกเสือเป็นอย่างดี อารมณ์ดี สนุกสนาน มีการวางแผนแบ่งกลุ่มการเรียนรู้ออกเป็นกลุ่ม ๆ มีการอภิปราย และการละเล่นต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เยาวชนลูกเสือและสมาชิกที่มีอายุน้อย ยังไม่มีความพร้อมไม่อยากจะเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองไม่สนับสนุน ได้รับการแก้ไขตรงกันข้ามกับ ผู้กำกับลูกเสือที่ไม่มีหลักจรรยาบรรณในจิตใจ จัดตั้งกองลูกเสือประชุมเจียบ ๆ เครื่องขมิ้น เกินไป จะพัฒนาของลูกเสือได้น้อยกว่าผู้กำกับลูกเสือที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น

จาร์ค เมอริยอง (Moreillon Jacques 1990) ได้เสนอเรื่องลูกเสือให้บริการการรู้หนังสือ บทเรียน เพื่อการเรียนรู้หนังสือต่อองค์การศึกษานานาชาติเมื่อปี ค.ศ. 1990 ที่ประเทศ สวิสเซอร์แลนด์ สรุปได้ความว่า การลูกเสือได้ขยายออกไปในขอบเขตคนหนุ่มอย่างกว้างขวางทั่วโลก จุดหมายของลูกเสือ คือ การช่วยเหลือในด้านสุขภาพร่างกาย สติปัญญา สังคม และการพัฒนาจิตใจคนหนุ่ม การร่วมมือกันพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการฝึกอบรมลูกเสือจึง มีอาจหลีกเลี่ยงการทำลายเกี่ยวกับการรณรงค์การรู้หนังสือได้ หากได้มีการฝึกอบรมและการ จัดการที่ดี ลูกเสือสามัญจัดโปรแกรมการรู้หนังสือได้ก้าวหน้าเป็นอย่างดี และพวกเขาสามารถ ช่วยสร้างสิ่งแวดล้อมซึ่งใช้ความรู้ใหม่ ๆ ดังกล่าวได้ ลูกเสือมิได้เริ่มกระทำเกี่ยวกับการรู้หนังสือ อย่างโดดเดี่ยว แต่ร่วมกับองค์การต่าง ๆ อย่างได้ผลดี ลูกเสือได้จัดโปรแกรมการรู้หนังสืออย่าง กว้างในอินโดนีเซีย ซึ่งพวกเขาได้จัดให้มีการฝึกอบรมการรู้หนังสือ มีศูนย์การค้า การฝึกอบรมด้านอาชีพ และโปรแกรมอื่นๆ อีกมากมาย พวกลูกเสือได้เข้ารับการฝึกอบรมในชั้น สูงขึ้น และได้ใช้ทักษะในการเรียนรู้ในประเทศไสดี ในอินเดียนั้นลูกเสือชายและหญิง ได้ร่วมกันในโครงการรู้หนังสือ ในบังคลาเทศ ปากีสถาน ซิเนกัล เบนิน ไชร์ เบอร์กินา ฟาโซ-เคนยา โบลิเวีย และซาอุดีอาระเบีย ลูกเสือได้จัดพิมพ์หนังสือคู่มือจำนวน 4 เล่ม เพื่อช่วยให้กลุ่มลูกเสืออื่น ๆ สามารถเริ่มงานด้านการรู้หนังสือได้เป็นอย่างดี

จากผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมลูกเสือมีวัตถุประสงค์และอุดมการณ์ในการฝึกอบรมลูกเสือทุกประเภท เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งทางกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญาและศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองดีมีความรับผิดชอบและช่วยสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนากิจการลูกเสือของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ที่มุ่งพัฒนากิจการลูกเสือทั้ง 4 ด้าน คือ การพัฒนากิจกรรม การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อให้การจัดกิจกรรมในกิจการลูกเสือมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ที่ถือว่าการนำการเล่นที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นมาช่วยสอนลูกเสือเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยไว้ให้เยาวชนได้สำนึกในความเป็นไทย และเป็นการพัฒนากิจกรรมลูกเสือให้กว้างขวางและขยายผลการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ตลอดจนข้อเสนอแนะของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 17 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 17 คน และผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน รวม 39 คน และครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือจำนวน 147 คน รวมประชากรทั้งหมด 186 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 17 คน และดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากให้ได้ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 17 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 34 คน ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือได้มาจากการกำหนดขนาดตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970 : 607-610) โดยกำหนดความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน .05 ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนจำนวน 119 คน และดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยวิธีจับฉลากได้ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือโรงเรียน 17 โรงเรียน โรงเรียนละ 7 คน รวมเป็น 119 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารกิจการลูกเสือ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ใน 4 ด้าน การพัฒนากิจกรรม การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า จำนวน 40 ข้อ โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

เพื่อนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ประคองกรรณสูตร 2542 : 204)

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจการลูกเสือของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือ

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างให้ครอบคลุมขอบเขต เนื้อหาทั้ง 4 ด้าน นำเสนอประธาน และกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา จากนั้นจึงนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบสำนวนภาษา ความเที่ยงตรงของเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารกิจการลูกเสือที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha – coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1970) จากการตรวจสอบได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา เท่ากับ 0.96 แสดงว่าเครื่องมือหรือแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถืออยู่ในเกณฑ์สูง

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย ทำหนังสือถึงโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี 17 แห่ง ส่งมอบวันที่ 22 มีนาคม 2547 เพื่อขอความร่วมมือพร้อมทั้งแนบบแบบสอบถามให้กับผู้บริหารกิจการลูกเสือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี จำนวน 153 ฉบับ และรับคืนด้วยตนเอง เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2547 ได้รับคืนจำนวน 153 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมด สร้างคู่มือการลงรหัสและนำข้อมูลมาลงรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปบันทึกในแผ่นข้อมูล แล้วนำไปวิเคราะห์ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อนำเสนอในเชิงพรรณนาความดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่และค่าสถิติร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อและรายด้าน เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี โดยใช้ค่าสถิติ t (Independent test)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ โดยการแจกแจงความถี่ และจัดลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ตรวจสอบความตรง (Validity) โดยการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วยค่า Index of Objective Congruence (IOC) มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการสำรวจ หรือข้อคำถาม หรือรายการประเมินกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ΣR หมายถึง ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha - Coefficient) ตามแบบของ ครอนบาค (Cronbach 1990 : 202 – 204) มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α หมายถึง สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n หมายถึง จำนวนข้อ

S_i^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ

S_t^2 หมายถึง คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

3. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ มีสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้บริหารกิจการลูกเสือในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์ค่าการกระจายของข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ มีสูตรดังนี้

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

N หมายถึง จำนวนผู้บริหารกิจการลูกเสือในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนทุกคนยกกำลังสอง

5. ค่า t-test (Independent) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือที่มีต่อการพัฒนากิจการลูกเสือ จำแนกตามกลุ่มของผู้บริหารกิจการลูกเสือ มีสูตรดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2531 : 175)

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ t หมายถึง ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือที่มีต่อการพัฒนากิจการลูกเสือ

$\overline{X}_1$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยกลุ่ม 1
$\overline{X}_2$	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยกลุ่ม 2
S_1^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของกลุ่ม 1
S_2^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของกลุ่ม 2
n_1	หมายถึง	จำนวนผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม 1
n_2	หมายถึง	จำนวนครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือในกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม 2

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ในบทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด จำนวน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยตัวแปร คือ ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้บริหารโรงเรียน	34	22.22
2. ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ	119	77.78
รวม	153	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22

ตอนที่ 2 วิเคราะห์และเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือ
เกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ใน 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนากิจกรรม ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนากองคกร และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือ
เกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ โดยรวม 4 ด้าน

การพัฒนากิจการลูกเสือ	ความคิดเห็น ของผู้บริหารกิจการลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านการพัฒนากิจกรรม	3.74	.52	มาก
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร	3.44	.62	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนากองคกร	3.22	.72	ปานกลาง
4. ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	3.10	.88	ปานกลาง
รวม	3.38	.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจการลูกเสือ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$, $SD = .62$) เมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นด้านการพัฒนากิจกรรมมีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$,
 $SD = .52$) รองลงมา ด้านการพัฒนาบุคลากร ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนากองคกร
ในระดับปานกลาง และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
โดยรวม 4 ด้าน

การพัฒนากิจการลูกเสือ	ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านการพัฒนากิจการกรม	3.87	.48	มาก
2. ด้านการพัฒนากิจการบุคลากร	3.70	.51	มาก
3. ด้านการพัฒนากิจการองค์กร	3.48	.63	ปานกลาง
4. ด้านการพัฒนากิจการความสัมพันธ์กับชุมชน	3.41	.81	ปานกลาง
รวม	3.62	.54	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62, SD = .54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
ด้านการพัฒนากิจการกรม มีความเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87, SD = .48$) รองลงมาด้านการพัฒนา
บุคลากร ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70, SD = .51$) ด้านการพัฒนากิจการองค์กร ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48,$
 $SD = .63$) และด้านการพัฒนากิจการความสัมพันธ์กับชุมชน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41, SD = .81$) โดย
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
ด้านการพัฒนากิจกรรม

ด้านการพัฒนากิจกรรม	ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. เน้นกิจกรรมภาคปฏิบัติของลูกเสือมุ่งพัฒนาลักษณะ นิสัยความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรมและการบำเพ็ญ ประโยชน์	4.26	.67	มาก
2. นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ประกอบ กิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ	3.65	.69	มาก
3. เนื้อหาวิชาและกิจกรรมต้องมีการพัฒนาและ ปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและ สิ่งแวดล้อม	4.03	.58	มาก
4. มีการผลิตสื่อการเรียนการสอนในการจัดกิจกรรม ให้สอดคล้องกับแผนการสอนลูกเสือ	3.65	.65	มาก
5. มีการนิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย และแผนงาน	3.68	.54	มาก
6. นำกิจกรรมลูกเสือไปพัฒนาในด้านการอนุรักษ์ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและบำเพ็ญประโยชน์	4.09	.71	มาก
7. มีการนำกระบวนการลูกเสือไปบูรณาการเข้าสู่ ห้องเรียนกับเนื้อหาวิชา 8 กลุ่มสาระ	3.85	.70	มาก
8. มีปฏิทินกิจกรรมลูกเสือและพิจารณานำไปปฏิบัติได้	3.71	.72	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ด้านการพัฒนากิจกรรม	ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
9. มีการวัดผลการปฏิบัติกิจกรรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.97	.63	มาก
10. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.85	.61	มาก
รวม	3.87	.48	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับพัฒนาการลูกเสือด้านการพัฒนากิจกรรม โดยภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องการเน้นกิจกรรมภาคปฏิบัติของลูกเสือ มุ่งพัฒนาลักษณะนิสัย ความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรมและการบำเพ็ญประโยชน์ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, $SD = .67$) รองลงมาคือการนำกิจกรรมลูกเสือไปพัฒนาในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และบำเพ็ญประโยชน์ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, $SD = .71$) และมีความคิดเห็นในระดับมาก ในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา และกิจกรรมต้องมีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.03$, $SD = .58$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
ด้านการพัฒนาบุคลากร

ด้านการพัฒนาบุคลากร	ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. มีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัดกิจกรรมลูกเสือของ กระทรวงศึกษาธิการให้ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือทราบ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	3.88	.69	มาก
2. ฝ่ายบริหารและครูผู้สอนกิจกรรมมีการวางแผนการ ดำเนินกิจกรรมลูกเสือร่วมกันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	3.97	.58	มาก
3. โรงเรียนมีครูผู้สอนที่ผ่านการฝึกอบรมลูกเสือเพียงพอ กับการเรียนการสอน	3.82	.76	มาก
4. ครูผู้สอนได้รับมอบหมายงานกิจกรรมลูกเสือเหมาะสม กับความถนัดและความสามารถ	3.85	.66	มาก
5. มีการพัฒนาบุคลากรโดยการจัดส่งครูเข้ารับการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือในแต่ละประเภทสูงขึ้นตาม ลำดับ	3.94	.49	มาก
6. มีการส่งเสริมครูผู้สอนลูกเสือเข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือ ระดับกรุงเทพมหานคร ระดับชาติ ระดับเอเชีย และระดับโลก	3.41	.86	ปานกลาง
7. มีการส่งเสริมครูผู้สอนกิจกรรมให้จัดทำผลงานทาง ลูกเสือเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าทาง วิชาการ	3.21	.85	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาบุคลากร	ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
8. มีการจัดกิจกรรมทบทวนครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ปีละ 1 ครั้ง	3.47	.99	ปานกลาง
9. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเรียน การสอนลูกเสือ	3.74	.71	มาก
10. มีการส่งเสริมการประชุมนายหมู่ลูกเสือเพื่อหา แนวคิดร่วมกันในการบริหารกองลูกเสือ	3.71	.63	มาก
รวม	3.70	.51	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมลูกเสือด้านการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องฝ่ายบริหารและครูผู้สอนกิจกรรมมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ลูกเสือร่วมกันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, $SD = .58$) รองลงมา มีการพัฒนาบุคลากรโดยการจัดส่งครูเข้ารับการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือในแต่ละประเภทสูงขึ้นตามลำดับ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, $SD = .49$) และเรื่องมีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัดกิจกรรมลูกเสือของกระทรวงศึกษาธิการให้ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือทราบ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, $SD = .69$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
ด้านการพัฒนาองค์กร

ด้านการพัฒนาองค์กร	ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. มีคณะกรรมการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน	3.91	.67	มาก
2. มีผู้บังคับบัญชาที่เป็นลูกเสืออาสาสมัครมาช่วยสอนลูกเสือในโรงเรียน	2.76	1.10	ปานกลาง
3. จัดตั้งกองร้อยพิเศษเพื่อช่วยในการปกครองและฝึกให้ลูกเสือเป็นผู้นำในทางที่ดี	2.82	1.22	ปานกลาง
4. จัดหาตัวแทนลูกเสือในโรงเรียนเข้าร่วมงานชุมนุมลูกเสือ	3.18	.83	ปานกลาง
5. จัดผู้บังคับบัญชาลูกเสือ 1 คน ต่อการสอนลูกเสือ 20 คน	3.50	.90	มาก
6. จัดโครงสร้างแผนงานขององค์กรให้สามารถปฏิบัติจริงได้ตามหลักทฤษฎี	3.68	.77	มาก
7. กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กรให้ชัดเจนและมีความโปร่งใส	3.74	.75	มาก
8. กำหนดบทบาทการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับหน้าที่รับผิดชอบ	3.76	.82	มาก
9. มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจนและเป็นธรรม	3.79	.59	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาองค์กร	ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
10. มีการตรวจผลการปฏิบัติงานในแต่ละกองลูกเสือ แล้วนำมาประเมินผลเพื่อตรวจสอบแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นในแต่ละกอง	3.62	.78	มาก
รวม	3.48	.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือด้านการพัฒนาองค์กร โดยภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องการมีคณะกรรมการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, $SD = .67$) รองลงมา มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจนและเป็นธรรม ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, $SD = .59$) และกำหนดบทบาทการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, $SD = .82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน

ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. จัดให้ลูกเสือนิสิตมุขบัณฑิตการบำเพ็ญประโยชน์ต่อ ชุมชนประจำตัวของลูกเสือ (นิสิตมุขบัณฑิตความดี)	3.65	.98	มาก
2. มีการประชาสัมพันธ์ได้ทราบถึงกิจกรรมลูกเสือและ เชิญชาวบ้านผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมด้วย	3.50	.83	มาก
3. จัดทำการประชาสัมพันธ์แบบ Two – Way กับชุมชน ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรกับการจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.24	.99	ปานกลาง
4. จัดให้มีการประชุมระหว่างชุมชนกับผู้บริหารและ ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในการจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.35	1.07	ปานกลาง
5. จัดให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณชนขึ้นอย่าง ต่อเนื่องเพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน	3.79	.85	มาก
6. มีการจัดตั้งกองลูกเสือนอกโรงเรียน เพื่อประกอบ กิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ	3.18	1.22	ปานกลาง
7. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การทำความดีของลูกเสือ และผู้บังคับบัญชาเผยแพร่ต่อสื่อมวลชน ผ่านทางวารสารโรงเรียน	3.38	.95	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	ความคิดเห็น ของผู้บริหารโรงเรียน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
8. เชิญชวนบุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนวิชาลูกเสือ	3.12	1.15	ปานกลาง
9. ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือโดยมีการสอนวิชาที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน	3.24	1.02	ปานกลาง
10. ส่งเสริมให้กิจกรรมลูกเสือมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมสร้างสัมพันธ์กับชุมชนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	3.71	.80	มาก
รวม	3.41	.81	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมลูกเสือด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องการจัดให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณชนขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, $SD = .85$) รองลงมาส่งเสริมให้กิจกรรมลูกเสือมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมสร้างสัมพันธ์กับชุมชนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, $SD = .80$) และจัดให้ลูกเสือมีสมุดบันทึกการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนประจำตัวของลูกเสือ (สมุดบันทึกความดี) ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, $SD = .98$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรม
ลูกเสือ โดยรวม 4 ด้าน

การพัฒนากิจการลูกเสือ	ความคิดเห็น ของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านการพัฒนากิจกรรม	3.71	.53	มาก
2. ด้านการพัฒนานุคลากร	3.37	.63	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนาองค์กร	3.15	.73	ปานกลาง
4. ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	3.00	.88	ปานกลาง
รวม	3.31	.62	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$, $SD = .62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการพัฒนากิจกรรม มีความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, $SD = .53$) ด้านการพัฒนานุคลากร ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$, $SD = .63$) ด้านการพัฒนาองค์กร ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, $SD = .73$) และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$, $SD = .88$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
ด้านการพัฒนากิจกรรม

ด้านการพัฒนากิจกรรม	ความคิดเห็น ของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. เน้นกิจกรรมภาคปฏิบัติของลูกเสือ มุ่งพัฒนา ลักษณะนิสัย ความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรมและการ บำเพ็ญประโยชน์	4.03	.70	มาก
2. นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ประกอบ กิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ	3.33	.74	ปานกลาง
3. เนื้อหาวิชาและกิจกรรมต้องมีการพัฒนาและปรับ เปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม	3.87	.70	มาก
4. มีการผลิตสื่อการเรียนการสอนในการจัดกิจกรรมให้ สอดคล้องกับแผนการสอนลูกเสือ	3.39	.68	ปานกลาง
5. มีการนิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย และแผนงาน	3.41	.77	ปานกลาง
6. นำกิจกรรมลูกเสือไปพัฒนาในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและบำเพ็ญประโยชน์	3.97	.69	มาก
7. มีการนำกระบวนการลูกเสือไปบูรณาการเข้าสู่ห้องเรียน กับเนื้อหาวิชา 8 กลุ่มสาระ	3.77	.72	มาก
8. มีปฏิทินกิจกรรมลูกเสือและพิจารณานำไปปฏิบัติได้	3.64	.76	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ด้านการพัฒนากิจกรรม	ความคิดเห็น ของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
9. มีการวัดผลการปฏิบัติกิจกรรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.88	.67	มาก
10. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.78	.74	มาก
รวม	3.71	.53	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นในด้านการพัฒนากิจกรรมลูกเสือ โดยภาพรวมมีความเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องการเน้นกิจกรรมภาคปฏิบัติของลูกเสือมุ่งพัฒนา ลักษณะนิสัย ความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรมและการบำเพ็ญประโยชน์ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, $SD = .70$) รองลงมำนำกิจกรรมลูกเสือไปพัฒนาในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและบำเพ็ญประโยชน์ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, $SD = .69$) และมีความเห็นในระดับมากเรื่องมีการวัดผลการปฏิบัติกิจกรรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.88$, $SD = .67$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
ด้านการพัฒนานุเคราะห์

ด้านการพัฒนานุเคราะห์	ความคิดเห็น ของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. มีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัดกิจกรรมลูกเสือของ กระทรวงศึกษาธิการให้ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ ทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	3.44	.92	ปานกลาง
2. ฝ่ายบริหารและครูผู้สอนกิจกรรมมีการวางแผน การดำเนินกิจกรรมลูกเสือร่วมกันอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง	3.60	.79	มาก
3. โรงเรียนมีครูผู้สอนที่ผ่านการฝึกอบรมลูกเสือเพียงพอ กับการเรียนการสอน	3.59	.92	มาก
4. ครูผู้สอนได้รับมอบหมายงานกิจกรรมลูกเสือเหมาะสม กับความถนัดและความสามารถ	3.76	.67	มาก
5. จัดให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณชนขึ้นอย่าง ต่อเนื่องเพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน	3.66	.81	มาก
6. มีการส่งเสริมครูผู้สอนลูกเสือเข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือ ระดับกรุงเทพมหานคร ระดับชาติระดับเอเชีย และระดับโลก	3.04	1.00	ปานกลาง
7. มีการส่งเสริมครูผู้สอนกิจกรรมให้จัดทำผลงานทาง ลูกเสือ เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้า ทางวิชาการ	3.10	.97	ปานกลาง

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาบุคลากร	ความคิดเห็น ของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
8. มีการจัดกิจกรรมทบทวนครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ปีละ 1 ครั้ง	3.05	.94	ปานกลาง
9. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเรียน การสอนลูกเสือ	3.24	.90	ปานกลาง
10. มีการส่งเสริมการประชุมนายหมู่ลูกเสือ เพื่อหาแนวคิดร่วมกันในการบริหารกองลูกเสือ	3.25	.90	ปานกลาง
รวม	3.37	.63	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือในด้านการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมมีความเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องครูผู้สอนได้รับมอบหมายงานกิจกรรมลูกเสือเหมาะสมกับความถนัดและความสามารถในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76, SD = .67$) รองลงมาจัดให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณชนขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66, SD = .81$) และมีความคิดในระดับมากเรื่องฝ่ายบริหารและครูผู้สอนกิจกรรมมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมลูกเสือร่วมกันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ($\bar{X} = 3.60, SD = .79$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
ด้านการพัฒนาองค์กร

ด้านการพัฒนาองค์กร	ความคิดเห็น ของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. มีคณะกรรมการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน	3.47	.81	ปานกลาง
2. มีผู้บังคับบัญชาที่เป็นลูกเสืออาสาสมัครมาช่วยสอนลูกเสือในโรงเรียน	2.29	1.19	น้อย
3. จัดตั้งกองร้อยพิเศษเพื่อช่วยในการปกครองและฝึกให้ลูกเสือเป็นผู้นำในทางที่ดี	2.29	1.18	น้อย
4. จัดหาตัวแทนลูกเสือในโรงเรียนเข้าร่วมงานชุมนุมลูกเสือ	3.01	1.08	ปานกลาง
5. จัดผู้บังคับบัญชาลูกเสือ 1 คน ต่อการสอนลูกเสือ 20 คน	3.34	.95	ปานกลาง
6. จัดโครงสร้างแผนงานขององค์กรให้สามารถปฏิบัติจริงได้ตามหลักทฤษฎี	3.24	.90	ปานกลาง
7. กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กรให้ชัดเจนและมีความโปร่งใส	3.39	.89	ปานกลาง
8. กำหนดบทบาทการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ	3.55	.79	มาก
9. มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจนและเป็นธรรม	3.62	.76	มาก

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาองค์กร	ความคิดเห็น ของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
10.มีการตรวจผลการปฏิบัติงานในแต่ละกองลูกเสือ แล้วนำมาประเมินผลเพื่อตรวจสอบแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละกอง	3.28	.85	ปานกลาง
รวม	3.15	.73	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือในด้านการพัฒนาองค์กร โดยภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในเรื่องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้ชัดเจนและเป็นธรรม ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.62, SD = .76) รองลงมากำหนดบทบาทการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.55, SD = .78) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลางเรื่องมีคณะกรรมการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน ($\bar{X}$ = 3.47, SD = .81) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการลูกเสือ
ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน

ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	ความคิดเห็น ของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. จัดให้ลูกเสือมีสมุดบันทึกการบำเพ็ญประโยชน์ต่อ ชุมชนประจำตัวของลูกเสือ (สมุดบันทึกความดี)	3.42	.95	ปานกลาง
2. มีการประชาสัมพันธ์ได้ทราบถึงกิจกรรมลูกเสือ และเชิญชาวบ้านผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมด้วย	2.98	1.06	ปานกลาง
3. จัดทำการประชาสัมพันธ์แบบ Two – Way กับ ชุมชนว่ามีความคิดเห็นอย่างไรกับการ จัดกิจกรรมลูกเสือ	2.71	1.04	ปานกลาง
4. จัดให้มีการประชุมระหว่างชุมชนกับผู้บริหารและครู ผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในการจัดกิจกรรมลูกเสือ	2.94	1.10	ปานกลาง
5. จัดให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณชนขึ้น อย่างต่อเนื่องเพื่อกระชับความสัมพันธ์ อันดีกับชุมชน	3.61	.89	มาก
6. มีการจัดตั้งกองลูกเสือนอกโรงเรียนเพื่อประกอบ กิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ	2.82	1.21	ปานกลาง
7. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การทำความดีของลูกเสือ และผู้บังคับบัญชาเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนผ่านทาง วารสารโรงเรียน	2.73	1.14	ปานกลาง

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	ความคิดเห็น ของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
8. เชิญชวนบุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ สอนวิชาลูกเสือ	2.57	1.18	ปานกลาง
9. ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือโดย มีการสอนวิชาที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน	2.78	1.18	ปานกลาง
10. ส่งเสริมให้กิจกรรมลูกเสือมีส่วนร่วมในการ พัฒนาสังคมสร้างสัมพันธ์กับชุมชนโดย ไม่หวังสิ่งตอบแทน	3.43	1.00	ปานกลาง
รวม	3.00	.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นในด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในการจัดให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณชนขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$, $SD = .89$) รองลงมาจัดส่งเสริมให้กิจกรรมลูกเสือมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมสร้างสัมพันธ์กับชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$, $SD = 1.00$) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลางเรื่องการจัดให้ลูกเสือมีสมุดบันทึกการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนประจำตัวของลูกเสือ (สมุดบันทึกความดี) ($\bar{X} = 3.42$, $SD = .95$) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ
เกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ โดยรวม 4 ด้าน

การพัฒนากิจการลูกเสือ	ความคิดเห็น				
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านการพัฒนากิจกรรม	3.87	.48	3.71	.53	1.65
2. ด้านการพัฒนานุเคราะห์	3.70	.51	3.37	.63	2.79*
3. ด้านการพัฒนางานองค์กร	3.48	.63	3.15	.73	2.38*
4. ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	3.41	.81	3.00	.88	2.47*
รวม	3.62	.54	3.31	.62	2.62*

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ 4 ด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนานุเคราะห์ ด้านการพัฒนางานองค์กร และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน โดยผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการพัฒนานุเคราะห์ ด้านการพัฒนางานองค์กร และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน มากกว่าครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ ส่วนในด้านการพัฒนากิจกรรม ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ
ด้านการพัฒนากิจกรรม

ด้านการพัฒนากิจกรรม	ความคิดเห็น				
	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. เน้นกิจกรรมภาคปฏิบัติของลูกเสือมุ่ง พัฒนาลักษณะนิสัย ความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรมและการบำเพ็ญประโยชน์	4.26	.67	4.03	.70	1.80
2. นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ	3.65	.69	3.33	.74	2.26*
3. เนื้อหาวิชาและกิจกรรมต้องมีการพัฒนา และปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพ สังคมและสิ่งแวดล้อม	4.03	.56	3.87	.70	1.24
4. มีการผลิตสื่อการเรียนการสอนในการจัด กิจกรรมให้สอดคล้องกับแผนการสอน ลูกเสือ	3.65	.65	3.39	.68	1.93
5. มีการนิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงาน ตามนโยบายและแผนงาน	3.68	.54	3.41	.76	1.89
6. นำกิจกรรมลูกเสือไปพัฒนาในด้านการ อนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ บำเพ็ญประโยชน์	4.09	.71	3.97	.69	.90
7. มีการนำกระบวนการลูกเสือไปบูรณาการ เข้าสู่ห้องเรียนกับเนื้อหาวิชา 8 กลุ่มสาระ	3.85	.70	3.77	.72	.57

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ด้านการพัฒนากิจกรรม	ความคิดเห็น				
	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
8. มีปฏิทินกิจกรรมลูกเสือและพิจารณา นำไปปฏิบัติได้	3.71	.72	3.64	.76	.46
9. มีการวัดผลการปฏิบัติกิจกรรมทั้งภาค ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.97	.63	3.88	.67	.69
10. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ ตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	3.85	.61	3.78	.74	.52
รวม	3.87	.48	3.71	.53	1.65

จากตารางที่ 14 พบว่า ด้านการพัฒนากิจกรรมลูกเสือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการลูกเสือ โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในเรื่องการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ
ด้านการพัฒนาบุคลากร

ด้านการพัฒนาบุคลากร	ความคิดเห็น				t
	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
มีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัด กิจกรรมลูกเสือของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือทราบ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	3.88	.69	3.44	.92	2.63*
ฝ่ายบริหารและครูผู้สอนกิจกรรมมี การวางแผนการดำเนินกิจกรรมลูกเสือ ร่วมกันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	3.97	.58	3.60	.79	2.58*
โรงเรียนมีครูผู้สอนที่ผ่านการฝึกอบรม ลูกเสือเพียงพอกับการเรียนการสอน	3.82	.76	3.59	.92	1.37
ครูผู้สอนได้รับมอบหมายงานกิจกรรม ลูกเสือเหมาะสมกับความถนัดและ ความสามารถ	3.85	.66	3.76	.67	.75
มีการพัฒนาบุคลากรโดยการจัดส่งครู เข้ารับการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือ ในแต่ละประเภทสูงขึ้นตามลำดับ	3.94	.49	3.66	.81	1.96
มีการส่งเสริมครูผู้สอนลูกเสือเข้าร่วม กิจกรรมลูกเสือระดับกรุงเทพมหานคร ระดับชาติระดับเอเชีย และระดับโลก	3.41	.86	3.04	1.00	1.95

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาบุคลากร	ความคิดเห็น				
	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูผู้สอนกิจกรรม ลูกเสือ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
7. มีการส่งเสริมครูผู้สอนกิจกรรมให้จัดทำผลงานทางลูกเสือ เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ	3.21	.85	3.10	.97	.57
8. มีการจัดกิจกรรมทบทวนครูผู้สอนวิชาลูกเสือปีละ 1 ครั้ง	3.47	.99	3.05	.94	2.28*
9. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเรียนการสอนลูกเสือ	3.74	.71	3.24	.90	2.99*
10. มีการส่งเสริมการประชุมนายหมู่ลูกเสือเพื่อหาแนวคิดร่วมกันในการบริหารกองลูกเสือ	3.71	.63	3.25	.90	2.77*
รวม	3.70	.51	3.37	.63	2.79*

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นในเรื่องมีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัดกิจกรรมลูกเสือของกระทรวงศึกษาธิการให้ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ฝ่ายบริหารและครูผู้สอนกิจกรรมมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมลูกเสือร่วมกัน อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง การจัดกิจกรรมทบทวนครูผู้สอนวิชาลูกเสือปีละ 1 ครั้ง และการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเรียนการสอนลูกเสือ มีการส่งเสริมการประชุมนายหมู่ลูกเสือเพื่อหาแนวคิดร่วมกันในการบริหารกองลูกเสือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ
ด้านการพัฒนาองค์กร

ด้านการพัฒนาองค์กร	ความคิดเห็น				
	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูผู้สอน กิจกรรมลูกเสือ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. มีคณะกรรมการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน	3.91	.67	3.47	.81	2.90*
2. มีผู้บังคับบัญชาที่เป็นลูกเสืออาสาสมัคร มาช่วยสอนลูกเสือในโรงเรียน	2.76	1.10	2.29	1.19	2.10*
3. จัดตั้งกองร้อยพิเศษเพื่อช่วยในการปกครอง และฝึกให้ลูกเสือเป็นผู้นำในทางที่ดี	2.82	1.22	2.29	1.18	2.33*
4. จัดหาตัวแทนลูกเสือในโรงเรียนเข้าร่วมงาน ชุมนุมลูกเสือ	3.18	.83	3.01	1.08	.84
5. จัดผู้บังคับบัญชาลูกเสือ 1 คน ต่อการสอน ลูกเสือ 20 คน	3.50	.90	3.34	.95	.90
6. จัดโครงสร้างแผนงานขององค์กรให้สามารถ ปฏิบัติจริงได้ตามหลักทฤษฎี	3.68	.77	3.24	.90	2.55*
7. กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของ องค์กรให้ชัดเจนและมีความโปร่งใส	3.74	.76	3.39	.88	2.04*
8. กำหนดบทบาทการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับ หน้าที่ที่รับผิดชอบ	3.76	.82	3.55	.79	1.36
9. มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้ชัดเจนและเป็นธรรม	3.79	.59	3.62	.76	1.22
10. มีการตรวจผลการปฏิบัติงานในแต่ละกองลูกเสือ แล้วนำมาประเมินผลเพื่อตรวจสอบ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละกอง	3.62	.78	3.28	.85	2.10*
รวม	3.48	.63	3.15	.73	2.38*

จากตารางที่ 16 พบว่า ด้านการพัฒนาองค์กร ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นในเรื่องการมีคณะกรรมการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน ผู้บังคับบัญชาที่เป็นลูกเสืออาสาสมัครมาช่วยสอนลูกเสือในโรงเรียน การจัดตั้งกองร้อยพิเศษเพื่อช่วยในการปกครองและฝึกให้ลูกเสือเป็นผู้นำในทางที่ดี การจัดโครงสร้างแผนงานขององค์กรให้สามารถปฏิบัติจริงได้ตามหลักทฤษฎี กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กรให้ชัดเจนและมีความโปร่งใส มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานในแต่ละกองลูกเสือ แล้วนำมาประเมินผลเพื่อตรวจสอบแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละกอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ
ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน

ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	ความคิดเห็น				
	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูผู้สอน กิจกรรมลูกเสือ		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. จัดให้ลูกเสือมีสมุดบันทึกการบำเพ็ญ ประโยชน์ต่อชุมชนประจำตัวของลูกเสือ (สมุดบันทึกความดี)	3.65	.98	3.42	.94	1.23
2. มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงกิจกรรม ลูกเสือและเชิญชาวบ้านผู้ปกครองมาร่วม กิจกรรมด้วย	3.50	.83	2.98	1.06	2.63*
3. จัดทำการประชาสัมพันธ์แบบ Two – Way กับชุมชนว่ามีความคิดเห็นอย่างไรกับ การจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.24	.99	2.71	1.04	2.64*
4. จัดให้มีการประชุมระหว่างชุมชนกับผู้บริหาร และครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมลูกเสือ	3.35	1.07	2.94	1.10	1.94

างที่ 17 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน	ความคิดเห็น				t
	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูผู้สอน กิจกรรมลูกเสือ		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
จัดให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณชนขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน	3.79	.85	3.61	.89	1.10
มีการจัดตั้งกองลูกเสือนอกโรงเรียนเพื่อประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ	3.18	1.23	2.82	1.21	1.50*
จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การทำความดีของลูกเสือและผู้บังคับบัญชาเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนผ่านทางวารสารโรงเรียน	3.38	.95	2.73	1.14	3.04*
เชิญชวนบุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนวิชาลูกเสือ	3.12	1.10	2.57	1.18	2.41*
ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือโดยมีการสอนวิชาที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน	3.24	1.02	2.78	1.18	2.04*
ส่งเสริมให้กิจกรรมลูกเสือมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมสร้างสัมพันธ์กับชุมชนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	3.71	.80	3.43	1.00	1.49
รวม	3.41	.81	3.00	.88	2.47*

จากตารางที่ 17 พบว่า ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในเรื่องมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงกิจกรรมลูกเสือและเชิญชาวบ้านผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมด้วย จัดทำการประชาสัมพันธ์แบบ Two – Way กับชุมชนว่ามีความคิดเห็นอย่างไรกับการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีการจัดตั้งกองลูกเสือนอกโรงเรียนเพื่อประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การทำความดีของลูกเสือและผู้บังคับบัญชาเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนผ่านทางวารสารโรงเรียน เชิญชวนบุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนวิชาลูกเสือ และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือโดยมีการสอนวิชาที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหาร
กิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตธนบุรี

ที่ 18 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	จำนวน (ราย)
ด้านการพัฒนากิจกรรม มีการจัดกิจกรรมให้ลูกเสือมีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยต้องเน้นหนักในการทำความคิด มีระเบียบวินัย และทำประโยชน์ต่อส่วนรวม	12
ด้านการพัฒนาบุคลากร ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือต้องเข้าถึงหัวใจของกิจกรรม มีความทันสมัยและสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่ลูกเสือ	9
ครูผู้สอนควรมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การนิเทศกิจกรรม	8
การพัฒนาตนเอง การจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย และการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสื่อ	
มีปัญหาในการพัฒนาบุคลากรเนื่องจากครูผู้สอนหรือนักเรียนไม่ชอบ และไม่มีทักษะในการแต่งเครื่องแบบลูกเสือ	5
ด้านการพัฒนาองค์กร ผู้บริหารทุกคนต้องให้ความสนใจในกิจกรรมลูกเสือ โดยเฉพาะระดับเขต	4
ต้องมีแผนงานที่ชัดเจน	
โรงเรียนควรให้ขวัญกำลังใจแก่ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือที่เสียสละเพื่อกิจการลูกเสือในโรงเรียน	2
ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจการลูกเสือให้สาธารณชนทราบผ่านสื่อต่างๆ และมีการเชิญผู้ปกครอง รวมทั้งบุคคลสำคัญในชุมชนมามีส่วนร่วมในกิจกรรม	6

จากตารางที่ 18 พบว่า ข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ในด้านการพัฒนากิจกรรมมีความเห็นว่าควรจัดกิจกรรมให้ลูกเสือมีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยต้องเน้นหนักในการทำความดี มีระเบียบวินัยและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม อยู่ในระดับสูงสุด รองลงมา คือด้านการพัฒนาบุคลากรมีความเห็นว่าครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือต้องเข้าถึงหัวใจของกิจกรรม มีความทันสมัยและสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่ลูกเสือ และครูผู้สอนควรมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การนิเทศกิจกรรม การพัฒนาตนเอง การจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลาย และการขู่มีปัญญาท้องถิ่นเป็นสื่อ ในด้านการพัฒนาองค์กรผู้บริหารทุกคนต้องให้ความสนใจในกิจกรรมลูกเสือ โดยเฉพาะระดับเขตต้องมีแผนงานที่ชัดเจน และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชนโรงเรียนควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจการลูกเสือให้สาธารณชนทราบผ่านสื่อต่างๆ และมีการเชิญผู้ปกครอง รวมทั้งบุคคลสำคัญในชุมชนมามีส่วนร่วมในกิจกรรม ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัย ซึ่งจะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และผลการวิเคราะห์ข้อมูล นอกจากนี้จะนำข้อค้นพบจากการมาอภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะ ตามลำดับ

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี" มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ใน 4 ด้าน คือ การพัฒนากิจกรรม การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารกิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในปีการศึกษา 2546 จำนวน 17 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 186 คน การกำหนดขนาดตัวอย่างใช้ตารางสุ่มของเครจซ์และมอร์แกน โดยกำหนดความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน .05 ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 153 คน แบ่งเป็นผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน 34 คน และครูสอนกิจกรรมลูกเสือ 119 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารกิจการลูกเสือ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ใน 4 ด้าน คือ การพัฒนากิจกรรม การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ ดังนี้

1. การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี โดยรวมทุกด้าน และจำแนกในรายด้าน คือ ด้านการพัฒนากิจกรรม ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ได้ผลสรุป ดังนี้

1.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านการพัฒนากิจกรรมมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

1.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านพัฒนากิจกรรม และด้านการพัฒนาบุคลากร เห็นด้วยในระดับมาก ด้านพัฒนาองค์กร และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน เห็นด้วยในระดับปานกลาง ตามลำดับ

1.3 ความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนากิจกรรมมีความเห็นด้วยในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ เห็นด้วยระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี โดยใช้ค่าสถิติ t (Independent test) ความคิดเห็นโดยรวมในทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนากิจกรรมลูกเสือมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านได้ผลการวิจัย ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนากิจกรรม การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

2.2 ด้านการพัฒนาคลาคกร ความคิดเห็นในเรื่องมีการประชุมชี้แจงนโยบายการดกิจกรรมลูกเสือของกระทรวงศึกษาธิการให้ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ายบริหารและครูผู้สอนกิจกรรมมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมลูกเสือร่วมกันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง การจัดกิจกรรมทบทวนครูผู้สอนวิชาลูกเสือปีละ 1 ครั้ง และการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการียนการสอนลูกเสือ มีการส่งเสริมการประชุมนายหมู่ลูกเสือเพื่อหาแนวคิดร่วมกันในการบริหารกองลูกเสือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

2.3 ด้านการพัฒนากองค์กร ความคิดเห็นในเรื่องการมีคณะกรรมการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน มีผู้บังคับบัญชาที่เป็นลูกเสืออาสาสมัครมาช่วยสอนลูกเสือในโรงเรียน การจัดตั้งกองร้อยพิเศษเพื่อช่วยในการปกครองและฝึกให้ลูกเสือเป็นผู้นำในทางที่ดี การจัดโครงสร้างแผนงานขององค์กรให้สามารถปฏิบัติงานจริงได้ตามหลักทฤษฎี กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กรให้ชัดเจนและมีความโปร่งใส มีการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานในแต่ละกองลูกเสือ แล้วนำมาประเมินผลเพื่อตรวจสอบแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละกอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

2.4 ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ความคิดเห็นในเรื่องมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงกิจกรรมลูกเสือและเชิญชาวบ้านผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมด้วย จัดทำการประชาสัมพันธ์แบบ Two – Way กับชุมชนว่ามีความคิดเห็นอย่างไรกับการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีการจัดตั้งกองลูกเสือนอกโรงเรียนเพื่อประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การทำความดีของลูกเสือและผู้บังคับบัญชา เผยแพร่ต่อสื่อมวลชนผ่านทาง วารสารโรงเรียน เชิญชวนบุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสอนวิชาลูกเสือ และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือโดยมีการสอนวิชาที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

3. การให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการลูกเสือในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ได้ผลสรุปจากการวิจัย คือ ผู้บริหารกิจการลูกเสือเห็นว่าควรจัดกิจกรรมให้ลูกเสือมีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยต้องเน้นหนักในการทำควมดี มีระเบียบวินัย และทำประโยชน์ต่อส่วนรวม ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือต้องเข้าถึงหัวใจของกิจกรรม มีความทันสมัยและสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่ลูกเสือและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือควรมีการแลกเปลี่ยน

ประสบการณ์การนิเทศกิจกรรม การพัฒนาตนเอง การจัดกิจกรรม ให้มีความหลากหลายและการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสื่อร่วมด้วย

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่สรุปมาตามลำดับนั้น มีประเด็นสำคัญที่ควรจะได้้นำอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

ผู้บริหารกิจการลูกเสือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือในด้านการพัฒนา กิจกรรมสูงกว่าการพัฒนาด้านอื่น เนื่องจาก กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะฟื้นฟูกิจการลูกเสือ ให้เจริญก้าวหน้า ตลอดจนจัดให้มีการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับกิจการลูกเสืออย่างจริงจัง จึงกำหนด ผู้รับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนทุกโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมที่ได้รับการ แต่งตั้ง จึงเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องพัฒนากิจการลูกเสือให้มีประสิทธิภาพและ สามารถปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งการพัฒนากิจกรรมลูกเสือ หมายถึงการที่ผู้บริหาร กิจการลูกเสือได้พยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวทางการจัดกิจกรรมลูกเสือให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ปราศจากอุปสรรคที่จะทำให้การบริหารกิจการลูกเสือเกิดการล่าช้าให้ทันกับความ เปลี่ยนแปลงจาก สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันและอนาคต

ด้านการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมผู้บริหารกิจการลูกเสือมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยเฉพาะความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาด้านบุคลากรยังมี ปัญหาและอุปสรรคที่ยังไม่สามารถพัฒนาได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือยังไม่เห็น ความสำคัญของการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร โดยมองว่าเป็นการเพิ่มภาระจากหน้าที่เดิมที่ต้องรับ ผิดชอบการสอนกิจกรรมลูกเสือซึ่งเป็นภาระที่ต้องทุ่มเทตามหน้าที่อยู่แล้ว จึงมีผลทำให้การพัฒนา บุคลากรในความคิดเห็นของครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือยังไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ส่วน ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียน เป็นหัวหน้าหน่วยงาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรครูให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษา จึงให้ ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือโดยเฉพาะด้านการจัดครูเข้ารับการฝึก อบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือในแต่ละประเภท ดังนั้นจึงควรมีการฝึกอบรมบุคลากรไว้อยู่เสมอ เพราะเป็น กรรมวิธีที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานใดหน่วยงาน หนึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น และมุ่งพัฒนาทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานให้ เป็นไปในทางที่ดี มีกำลังใจ รักงาน มีกำลังขวัญ และมีความคิดริเริ่มที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ ดียิ่งขึ้น การพัฒนาบุคลากรมีความสำคัญอย่างยิ่งเป็นกระบวนการช่วยเหลือครูในการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความชำนาญอย่างมีระเบียบแบบแผน นอกจากนั้นจะเป็นการสร้างเจตคติที่ดีในการทำงาน

านการพัฒนากิจการลูกเสือ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อัสนี ณ ระนอง ที่ว่าการพัฒนา
คลาภรณ์นั้นจะต้องสนับสนุนให้ผู้กำกับลูกเสือเข้ารับการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือชั้น เอ.ที.ซี. เพื่อ
หาความรู้ที่ได้มาพัฒนาการสอน โดยสนับสนุนผู้บังคับบัญชาลูกเสือและลูกเสือให้ปฏิบัติตนตาม
อุดมการณ์และวัตถุประสงค์ของลูกเสือ เพื่อเป็นตัวอย่างของสังคม

ด้านการพัฒนาองค์กร ผู้บริหารกิจการลูกเสือมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาองค์กรในระดับ
ปานกลาง ซึ่งแสดงว่าการพัฒนาองค์กรยังอยู่ในช่วงของระยะกำลังพัฒนา ทั้งนี้เนื่องมาจากโครงสร้าง
ขององค์กรมีขนาดใหญ่และมีความซับซ้อนต่อการบริหารจัดการ การพัฒนาองค์กรจึงเป็นโครงการ
ระยะยาวและดำเนินการได้ล่าช้า เพราะมีขั้นตอนและกระบวนการปฏิบัติงานที่กลับซับซ้อน
ดังนั้นการพัฒนาองค์กรในกิจการลูกเสือจะต้องกำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด
และแต่งตั้งบุคลากรของโรงเรียนทำหน้าที่รองลงมาเพื่อกระจายอำนาจการบริหารงานในแต่ละระดับ
เป็นการลดขั้นตอนและกระชับการทำงานให้สั้นลง ดังนั้นการจัดองค์กรของกิจการลูกเสือในโรงเรียน
จะต้องกำหนดให้มีการตั้งกลุ่มลูกเสือและแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือโรงเรียน เพื่อให้การพัฒนา
องค์กรสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารกิจการลูกเสือมีความคิดเห็นต่อการ
พัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ในระดับปานกลาง การพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชนของกิจการ
ลูกเสือในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีอยู่ในเกณฑ์ที่ถือว่ายังไม่สัมฤทธิ์ผลดีเยี่ยม เพราะ
ผู้บริหารกิจการลูกเสือยังไม่สามารถปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในชุมชนได้อย่างเต็มที่ อาจเนื่องมาจาก
บุคคลในชุมชนยังขาดความรู้ความสามารถในการร่วมทำกิจกรรมลูกเสือ และไม่เห็นประโยชน์ในการ
เข้าร่วมทำกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน หรือเนื่องมาจากผู้บริหารกิจการลูกเสือเองยังมองไม่เห็นความ
สำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมลูกเสือได้ ดังนั้นผู้บริหารกิจการ
ลูกเสือในสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีต้องมีการประชาสัมพันธ์สร้างความความสัมพันธ์ในการทำงาน
เป็นมิตรระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้วยการประชาสัมพันธ์เป็นโครงการฝึกอบรมลูกเสือซึ่งเป็น
ภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือในโรงเรียน เพราะจะเป็นการเผยแพร่
ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนได้รับรู้ข่าวสารการเคลื่อนไหวของจัดกิจกรรมลูกเสือ เพื่อให้
เกิดความร่วมมือประสานงานอันนำไปสู่ประโยชน์ร่วมกัน จึงจำเป็นต้องจัดกระบวนการประชาสัมพันธ์
ให้เกิดผลดียิ่งขึ้น

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ เกี่ยวกับ
 การพัฒนากิจการลูกเสือ ในด้านการพัฒนากิจกรรมผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมี
 ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมลูกเสือมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้รับ
 ความสนใจจากผู้บริหารกิจการลูกเสือตลอดมาโดยปฏิบัติงานได้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวง
 ศึกษาศึกษา เพื่อให้กิจการลูกเสือมีความเจริญก้าวหน้าในการจัดกิจกรรมให้ดียิ่งขึ้น ด้านการพัฒนา
 บุคลากร ด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนและ
 ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เนื่องมาจากในด้านการพัฒนาบุคลากรผู้บริหาร
 โรงเรียนมองว่าบุคลากรคือทรัพยากรที่สำคัญในการนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารกิจการลูกเสือ
 บุคลากรในกิจการลูกเสือจึงควรได้รับการพัฒนาฝึกอบรมให้มีความรู้ความสามารถเพื่อร่วมมือกัน
 ในการพัฒนากิจการลูกเสือ แต่ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือกลับมองว่าการฝึกอบรมครูผู้สอนกิจกรรมเป็น
 การเพิ่มภาระหน้าที่ให้มากขึ้น ทำให้เกิดความเหน็ดเหนื่อยและไม่เห็นความสำคัญในการพัฒนา
 บุคลากร จึงทำให้การพัฒนาบุคลากรเกิดความล่าช้าในการพัฒนา ในด้านการพัฒนาองค์กร
 ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างกับครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ โดยผู้บริหารโรงเรียนได้เล็งเห็น
 องค์กรที่มีประสิทธิภาพคือองค์กรที่มีความแข็งแกร่งและสามารถบริหารกิจการให้ก้าวหน้าต่อเหตุการณ์
 และความทันสมัยของสภาวะโลกยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างดีเยี่ยม แต่ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเป็น
 เพียงผู้ปฏิบัติงานตามหน้าที่จึงมุ่งเน้นด้านการสอนเท่านั้น และเพิกเฉยต่อสภาพการเติบโตโดยรวม
 ขององค์กร และคิดว่าตนเองได้มีหน้าที่ในการกำหนดแนวทางในการบริหารงานขององค์กร จึงทำให้
 การพัฒนาองค์กรยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น ส่วนด้านการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน
 ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เนื่องมาจากผู้บริหาร
 โรงเรียนเป็นผู้รับนโยบายจากกระทรวงศึกษาธิการจึงต้องกำหนดแนวทางในการปฏิบัติให้สอดคล้อง
 และดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายในด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนให้เข้ามามี
 ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมลูกเสือของโรงเรียน แต่สำหรับครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเป็นบุคคลที่มี
 ความสัมพันธ์คลุกคลีกับชุมชนในทุก ๆ ด้านดีอยู่แล้ว จึงอาจมองข้ามว่าควรชักชวนให้บุคคลใน
 ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมลูกเสือ และสามารถประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อนำ
 มาใช้ในการจัดกิจกรรมลูกเสือได้

การพัฒนากิจการลูกเสือทั้ง 4 ด้านจะประสบความสำเร็จได้อย่างราบรื่นนั้น ก็เนื่องมา
 จากการประสานงานร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ ซึ่งเป็น
 ทรัพยากรที่มีความสำคัญที่จะทำให้งานกิจการลูกเสือขับเคลื่อนดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์ แต่ก็ไม่ควร
 มองข้ามบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในชุมชนและควรเชิญชวนให้บุคคลเหล่านั้นได้เข้ามามีส่วนร่วม

การพัฒนาทักษะการลูกเสือให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน เพื่อความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนา
 ้การลูกเสือสืบไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาทักษะการลูกเสือในโรงเรียนสังกัด
 สำนักงานเขตธนบุรี เพื่อเป็นการสร้างสรรค์ความเจริญในกิจการลูกเสือให้ก้าวหน้าต่อไป โดย
 จำแนกเป็นรายข้อ ดังนี้

1. ในเรื่องกำหนดอุปกรณ์และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรลูกเสือ นั้น จะต้องพิจารณา
 สถานการณ์เปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อม เป็น
 พื้นฐานสำคัญในการสร้างอุดมการณ์ของเด็ก และเยาวชน จะต้องเน้นหนักในเรื่องของระเบียบวินัย
 ในตนเอง การพึ่งตนเอง การเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 การปลูกฝังคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2. การพัฒนาทักษะการลูกเสือ ควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความถนัดและความ
 สนใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมลูกเสือ เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมตอบสนองความ
 แตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงปัญหาการจัดกิจกรรม สภาพแวดล้อมภายนอกในโรงเรียน
 เอกสารประกอบการสอน สื่อการสอน คู่มือการสอน และภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่ผู้บริหาร
 โรงเรียนต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดสำหรับการจัดกิจกรรมลูกเสือในการพัฒนาทักษะการลูกเสือ
 ต่อไปในอนาคต

3. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือควรพัฒนาทักษะการลูกเสือให้มีประสิทธิภาพมาก
 ยิ่งขึ้นอีก เพื่อให้มีลักษณะโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ในด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรมลูกเสือ
 สถานที่ รูปแบบ และผู้มีส่วนร่วมในการเข้าค่ายลูกเสือ โดยการเปลี่ยนระบบการติดต่อ สื่อสาร
 ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ให้เกิดความคล่องตัว ผู้บริหารควรลดหรือทบทวน
 ระเบียบกติกาในการดำเนินกิจกรรมลูกเสือ หรือการปฎิภาหหรือระหว่าง ผู้บริหาร ครูผู้สอนกิจกรรม
 ผู้ปกครองและนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ควรหาแนวทางในการให้ผู้ปกครองนักเรียนร่วมมือกับทางโรงเรียนใน
 การออกค่ายลูกเสือ เช่น การจัดกิจกรรมสังสรรค์ร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น
 และขอความร่วมมือในการจัดกิจกรรมลูกเสือขึ้นในแต่ละครั้ง

4. โรงเรียนควรจัดให้มีการนิเทศกิจกรรมลูกเสืออย่างจริงจัง ทั้งวิธีการสอน และสื่อที่ใช้ใน
 การสอน ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการลูกเสือเพื่อเป็นการ
 พัฒนาศักยภาพอยู่ตลอดเวลา โรงเรียนควรอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมชุมนุมลูกเสือในแต่ละ
 ะครั้งให้มีความสะดวก เรียบร้อยและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและคอยสอดส่องดูแล

ไขเหตุกรรมเป็นเบงของผู้มีส่วนร่วมในทุกฝ่าย นอกจากนี้ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือควรให้ความสนใจร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาบรรยากาศในโรงเรียน ความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของอาคาร การจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาช่วยสนับสนุนการสอนกิจกรรม ตลอดจนการความมั่งคั่งในการแต่งกายให้ถูกระเบียบของลูกเสือให้เป็นระเบียบระบบมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือของโรงเรียนในสังกัดเขตธนบุรี กับโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีการบริหารกิจการลูกเสือคล้ายคลึงกัน
2. ควรศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือของโรงเรียนในสังกัดเขตธนบุรีกับประชากรกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น ผู้ปกครอง นักเรียน และครู หรือกลุ่มที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารกิจการลูกเสือในโรงเรียน
3. ควรทำวิจัยแนวเรื่องเดิม แต่เปลี่ยนรูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกแบบสอบถามเป็นแบบสัมภาษณ์ หรือแบบสังเกต หรือใช้หลายรูปแบบร่วมกัน
4. ควรมีการสำรวจสภาพการเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือ ปัญหาการบริหารกิจการลูกเสือ และสำรวจปัญหาการพัฒนาการบริหารกิจการลูกเสือในส่วนภูมิภาค เพื่อจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนากิจการลูกเสือทั่วประเทศต่อไป

บรรณานุกรม

- คณา ศรีกาฬสินธุ์. การบริหารกิจการนักเรียน. ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- พรหมะวัน. "ครูลูกเสือ" หนังสือที่ระลึกครบรอบ 80 ปี อภัย จันทวิมล. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531.
- วิชาการ. คู่มือการจัดการกิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 (ลูกเสือ
สามัญรุ่นใหญ่). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.
- หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว, 2533.
- พลศึกษา. คู่มือการนิเทศหลักสูตรลูกเสือ – เนตรนารี. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมพลศึกษา, 2533.
- พัฒนาวิชาการ, กองการลูกเสือ, กรมพลศึกษา, ความรู้เกี่ยวกับการลูกเสือ, กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว, 2542. [ออนไลน์] อ้างถึงได้จาก <http://www.thaiscout.com>
- พร ธรินทร์. "การพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาด้านลูกเสือ," ลูกเสือ. 58 (2) : 20 :
กรกฎาคม – สิงหาคม, 2537.
- บุญ ทรัพย์สิน. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร :
ศึกษาเฉพาะกรณีนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2540.
- ชาวล เรืองประพันธ์. สถิติพื้นฐาน : พร้อมตัวอย่างการวิเคราะห์โปรแกรม MINITAB
SPSS และ SAS. ขอนแก่น : ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น, 2541.
- ติพงษ์ เศรษฐ์สมบัติ, พ.ด.ท. ความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจที่มีต่อคณะกรรมการ
ข้าราชการตำรวจ. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- วลศิริ เปาโรหิตย์. จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.
- พมาศ อีรวะดิน. จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

นคร จินนิก. บทบาทของการลูกเสือไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2534 – 2543).

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน, 2534. อัดสำเนา.

บุญเรียง ขจรศิลป์. วิจัยวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3) . กรุงเทพฯ : พิชญาพรินติ้ง, 2534.

บรรจง พงศ์ศาสตร์. "พัฒนา" ใน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. หน้า 574, 2535.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย, 2542.

ปราณวีร์ ชีรภาพธรรมกุล. การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่มีต่อการ

จัดการมลูกเสือ – เนตรนารี : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้บริหารและครูโรงเรียนสังกัด

กรุงเทพมหานครที่ผ่านการฝึกอบรมผู้กำกับลูกเสือ. กรุงเทพฯ :

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2540.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทศนคติ : การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ปรีชา คัมภีรปกรณ์ และกล้า ทองขาว. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ, โดยการศึกษา

ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ หน่วยที่ 7 – 15. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2531.

รุ่ง แก้วแดง. ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเล่ม 1 โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหาร

โรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สามเจริญพานิชย์, 2528.

เรืองเวทย์ แสงรัตนา. ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตรา

การเพิ่มของประชากรไทย. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522.

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2526.

วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตร และการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : มปป, 2521.

วิจิตร พงศ์สุวรรณ. ปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน

การประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศึกษามหาบัณฑิตมหาสารคาม,

2534.

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหารบุคคลแผนใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2517

_____. การบริหารบุคคลแผนใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

สมศักดิ์ เจริญผล. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีต่อศักยภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีอำเภอพานทอง จังหวัด ชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา นโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2542.

สมมาตร สังขพันธ์. "การลูกเสือกับการศึกษา" วารสารลูกเสือฉบับพิเศษวันลูกเสือ 56 มีนาคม 2535). หน้า 31, 2535.

สมรรถไชย ศรีฤกษ์. คู่มือลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.

_____. คู่มือลูกเสือสำรอง ลูกเสือสามัญ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2521.

_____. "ขบวนการลูกเสือให้ประโยชน์อะไรแก่ลูกเสือ". 80 ปี ลูกเสือไทย. 1(กรกฎาคม 2534 : 57 - 59), 2534.

_____. วิวัฒนาการลูกเสือไทย. พระนคร : โรงพิมพ์ ส. การพิมพ์, 2527.

สัมฤทธิ์ วุฒิปรีชา. การบริหารงานกิจการลูกเสือในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.

_____. การสอนลูกเสือตามแนวหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2540 ใน 80 ปีลูกเสือไทย. กรุงเทพฯ : กองลูกเสือวิชาวุธ, 2541.

สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. ข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วย การปกครองหลักสูตร และวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2526 (2526 : 34 - 35). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2537.

สำนักการศึกษา , คู่มือการบริหารงานลูกเสือในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ฝ่ายลูกเสือและยุวกาชาด กองโรงเรียน, 2542.

โสภา ชูพิกุลชัย. ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุตรไพศาล, 2533.

- ภัย จันทวิมล. การลูกเสือสำหรับเด็กชาย. แปลและเรียบเรียงครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว, 2529.
- _____. ความก้าวหน้ากิจการลูกเสือไทย. กรุงเทพฯ : เอเชียเซ็นทรัลการพิมพ์, 2529.
- _____. คู่มือเจ้าหน้าที่ลูกเสือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมลูกเสือ. พิมพ์ครั้งที่ 1.
ชลบุรี : โรงพิมพ์ไพบูลย์การช่าง, 2519.
- อัสนี ณ ระนอง. การพัฒนาการบริหารกิจกรรมลูกเสือตามทัศนะของผู้บริหารกิจกรรม
ลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2536.
- อมรา ทวีทุน. การศึกษากิจกรรมพัฒนาบุคลากรโรงเรียนวัดชัยฉิมพลีเพื่อเข้าสู่โรงเรียน
ประกันคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2545.
- Best, W. Research in Education. 3rd ed. New Jersey : Prentice – Hall, 1977.
- Conbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd.,ed, New York :
Harper & Row, 1970.
- Catheral, Thomas S. "Varsity Scouting : An Evaluation of Its Potential as an Alternation for
14 and 15 Year – old Boy," Dissertation Abstracts International. 41 : 79 : A ; July,
1967.
- Feldman, M.P. Psychology in the Industrial Environment. London : Butte Worth and Co.
(Publishers) Ltd., 1971.
- Flippo, W. How to run a Pack. London : C. Arthur Peason Ltd, 1966.
- Good, C.V. Dictionary of Education. New York : McGraw – Hill, 1959.
- _____. Dictionary of Education. 3rd Edition. New York : Mc Graw – hill Book Company.
1973.
- Krejcie, Robert V. and Dragle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research
Activities," Journal of Educational and Psychological Measurement, 1970.
- Moreillon, Jacques. Scouts Serving the Cause of Literacy, Literacy Lessons. International
Bureau of Education, Geneva (Switzerland), P 17, 1990.
- Morgan, Clifford T. and Richard A. King. Introduction to Psychology. Tokyo : International
Student Mc Graw-Hill Kogadusha, Ltd., 1971.

son . Dowy Scott. Alan. This is P.R; The realities of public relation ; Belmont, Calif :

Wadsuoorth publiffhing, 1989

amp, S. **Attitude and Opinion**. New Jersey : Prentice – Hall Inc, 1977.

anker, Albert. "Remarks of Albert Shanker, President, American Federation of Teachers
at the Educational Testing Service (ETS) Conference," **Based on a Paper Present
at the Educational Tesing Service Conference**. (New York, NY. October 28, 1989.

nkwin, Anne. **Two Boy Scout Troops : The Impact of the Troops Culture on What Boys
Learn**. Alaska : n.P., 1983.

er, Ralph, Basic. **Principles of Curriculum and Instsruction**. University of Chicago Press,
1976.

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

- ดร.สุณีย์ กัลยาจิตร์
 อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาอาชีวศึกษาและการ
 บริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณรงค์ แดงสายศิริ
 อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- นายชวลิต หมั่นหาผล
 ผู้อำนวยการโรงเรียนประชาราษฎร์บำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร
- นางสุลีพร วงษ์พิพัฒน์
 ศึกษานิเทศก์เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
- นายวัชรพงษ์ ชุมเพชร
 หัวหน้าฝ่ายลูกเสือและยุวกาชาด กองโรงเรียนสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

บ. 0564.07/1/73

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

11 มีนาคม 2547

ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

น. ดร.สุณีย์ กัลยาจิตร์ อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาอาชีวศึกษา
และการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล

ที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายไพฑูรย์ เบญจพุกษชาติ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดขุนจันทร์ ปัจจุบันกำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตธนบุรี" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) ของสถาบันราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิระ	ประเสริฐศิลป์	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณี	เหมทานนท์	กรรมการควบคุม
3. พันตำรวจโทหญิงพัชรา	สินลอยมา	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความ
สามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
(การบริหารการศึกษา)

โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-2890-2000 ต่อ 521

โทรสาร 0-2890-2000 ต่อ 521

ตอนที่ 3 แบบสอบถามชนิดปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ
ผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตธนบุรี

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

[illegible]

ป.ศธ บส. 0564.07/1/73

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

11 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายชวลิต หมั่นหาผล ผู้อำนวยการโรงเรียนพระราชราษฎร์บำรุง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายไพฑูรย์ เบญจพุกษชาติ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดขุนจันทร์ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) ของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วระ	ประเสริฐศิลป์	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณี	เหมทานนท์	กรรมการควบคุม
3. พันตำรวจโทหญิงพัชรา	สินลอยมา	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

(การบริหารการศึกษา)

โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-2890-2000 ต่อ 521

โทรสาร 0-2890-2000 ต่อ 521

ศธ บส. 0564.07/1/73

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

11 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางชุลีพร วงษ์พิพัฒน์ ศึกษาธิการเขตธนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายไพฑูรย์ เบญจพฤกษชาติ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดขุนจันทร์ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) ของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วระ	ประเสริฐศิลป์	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณี	เหมทานนท์	กรรมการควบคุม
3. พันตำรวจโทหญิงพัชรา	สินลอยมา	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าวขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. สราวุธ ศรีสุขจร)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
(การบริหารการศึกษา)

โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-2890-2000 ต่อ 521

โทรสาร 0-2890-2000 ต่อ 521

ที่ ศธ บส. 0564.07/1/73

สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

11 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายวัชรพงษ์ ชุมเพชร หัวหน้าฝ่ายลูกเสือและยุวกาชาด กองโรงเรียนสำนักการศึกษา
กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายไพฑูรย์ เบญจพฤกษชาติ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดขุนจันทร์ ปัจจุบันกำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตธนบุรี" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) ของสถาบันราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิระ	ประเสริฐศิลป์	ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณี	เหมทานนท์	กรรมการควบคุม
3. พันตำรวจโทหญิงพัชรา	สินลอยมา	กรรมการควบคุม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความ
สามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. สราวุธ ศรีเศรษฐ)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
(การบริหารการศึกษา)

โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-2890-2000 ต่อ 521

โทรสาร 0-2890-2000 ต่อ 521

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเขตธนบุรี (โรงเรียนวัดขุนจันทร์ โทร. 0-2466-3076)

ที่ กท 5511.2/107

วันที่ 22 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

เนื่องด้วยข้าพเจ้า นายไพฑูรย์ เบญจพฤกษชาติ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดขุนจันทร์ปัจจุบัน กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตธนบุรี" ตามหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต (การบริหารการศึกษา) ของสถาบันราชภัฏ บำลือเดชเจ้าพระยา ซึ่งคาดว่าจะผลการศึกษารั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากิจการลูกเสือในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตธนบุรีทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ผู้วิจัยเห็นว่าท่านผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องนี้ คำตอบของท่านเป็นสิ่งสำคัญ และมีค่ายิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะเก็บรักษาข้อมูลที่ได้ เป็นความลับและการวิเคราะห์ข้อมูลจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ดังนั้นจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จาก ท่านและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ ในการตอบแบบสอบถาม และข้าพเจ้าจะมารับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ในวันที่ 25 มีนาคม 2547

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอพระคุณที่กรุณาสละเวลา อันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม ณ โอกาสนี้ พร้อมบันทึกฉบับนี้ได้แนบแบบสอบถามมาด้วยแล้ว

(นายไพฑูรย์ เบญจพฤกษชาติ)

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดขุนจันทร์

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง

- ☐ ผู้บริหารหรือผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา
- ☐ ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรี

คำชี้แจง โปรดอ่านแบบสอบถาม แล้วพิจารณาว่าข้อใดตรงกับความคิดเห็นของท่าน มากน้อย
เพียงใดโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการพัฒนา
กิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตธนบุรีใน 4 ด้าน คือ การพัฒนากิจกรรม
การพัฒนานุเคราะห์ การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านพัฒนากิจกรรม					
1	มีการเน้นกิจกรรมภาคปฏิบัติของลูกเสือที่มุ่งพัฒนา ลักษณะนิสัย ความมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และ การบำเพ็ญประโยชน์					
2	มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ					
3	เนื้อหาวิชาและกิจกรรมในหลักสูตรต้องมีการพัฒนา และปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมและ สิ่งแวดล้อม					
4	มีการผลิตสื่อการเรียนการสอนในการจัดกิจกรรมได้ ให้สอดคล้องกับแผนการสอนลูกเสือ					
5	มีการนิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย และแผนงาน					
6	นำกิจกรรมลูกเสือไปพัฒนาในด้านการอนุรักษ์ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและบำเพ็ญประโยชน์					
7	มีการนำกระบวนการลูกเสือไปบูรณาการเข้าสู่ ห้องเรียนกับเนื้อหาวิชา 8 กลุ่มสาระ					
8	มีปฏิทินปฏิบัติกิจกรรมลูกเสือและพิจารณานำไป ปฏิบัติได้					
9	มีการวัดผลการปฏิบัติกิจกรรมทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ					
10	มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือตามกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านพัฒนาบุคลากร					
1	มีการประชุมชี้แจงนโยบายการจัดกิจกรรมลูกเสือของ กระทรวงศึกษาธิการให้ครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือทราบ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
2	ฝ่ายบริหารและครูผู้สอนกิจกรรมมีการวางแผนการ ดำเนินกิจกรรมลูกเสือร่วมกันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
3	โรงเรียนมีครูผู้สอนที่ผ่านการฝึกอบรมลูกเสือเพียงพอ กับการเรียนการสอน					
4	ครูผู้สอนได้รับมอบหมายงานกิจกรรมลูกเสือเหมาะสม กับความสามารถและความถนัด					
5	มีการพัฒนาบุคลากรโดยการจัดส่งครูเข้ารับการฝึก อบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือในแต่ละประเภทสูงขึ้น ตามลำดับ					
6	มีการส่งเสริมครูสอนลูกเสือ เข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือ ระดับกรุงเทพมหานคร ระดับชาติ ระดับเอเชีย และ ระดับโลก					
7	มีการส่งเสริมครูผู้สอนกิจกรรมให้จัดทำผลงานทาง ลูกเสือ เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้า ทางวิชาการ					
8	มีการจัดกิจกรรมทบทวนครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ปีละ 1 ครั้ง					
9	มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเรียนการสอน ลูกเสือ					
10	มีการส่งเสริมการประชุมนายหมู่ลูกเสือเพื่อหาแนวคิด ร่วมกันในการบริหารกองลูกเสือ					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านพัฒนาองค์กร					
1	มีคณะกรรมการบริหารกิจกรรมลูกเสือในโรงเรียน					
2	มีผู้บังคับบัญชาที่เป็นลูกเสืออาสาสมัครมาช่วยสอนลูกเสือในโรงเรียน					
3	จัดตั้งกองร้อยพิเศษเพื่อช่วยในการปกครองและฝึกให้ลูกเสือเป็นผู้นำในทางที่ดี					
4	จัดหาตัวแทนลูกเสือในโรงเรียนเข้าร่วมงานชุมนุมลูกเสือ					
5	จัดผู้บังคับบัญชาลูกเสือ 1 คน ต่อการสอนลูกเสือ 20 คน					
6	จัดโครงสร้างแผนงานขององค์กร ให้สามารถปฏิบัติจริงได้ตามหลักทฤษฎี					
7	กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานขององค์กร ให้ชัดเจน และมีความโปร่งใส					
8	กำหนดบทบาทการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ					
9	มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้ชัดเจน และเป็นธรรม					
10	มีการตรวจผลการปฏิบัติงานในแต่ละกองลูกเสือ แล้วนำมาประเมินผลเพื่อตรวจสอบแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละกอง					

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน					
1	จัดให้ลูกเสือมีสมุดบันทึกการบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนประจำตัวของลูกเสือ (สมุดบันทึกความดี)					
2	มีการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนได้ทราบถึงกิจกรรมลูกเสือและเชิญชาวบ้านผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมชุมนุมลูกเสือ					
3	จัดทำการประชุมสัมพันธ์แบบ Two – Way กับชุมชนว่ามีความคิดเห็นอย่างไรกับการจัดกิจกรรมลูกเสือ					
4	จัดให้มีการประชุมระหว่างชุมชนกับผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในการจัดกิจกรรมลูกเสือในแต่ละครั้ง					
5	จัดให้ลูกเสือบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณชนขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อกระชับความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนให้ดียิ่งขึ้น					
6	มีการจัดตั้งกองลูกเสือนอกโรงเรียนเพื่อประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ					
7	จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การทำความดีของลูกเสือและผู้บังคับบัญชาเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนผ่านทางวารสารโรงเรียน					
8	เชิญชวนบุคคลสำคัญในชุมชนเข้ามีส่วนร่วมในการสอนวิชาลูกเสือ					
9	ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือโดยมีการสอนวิชาที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน					
10	ส่งเสริมให้กิจกรรมลูกเสือมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามชนิดปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ
ผู้บริหารกิจการลูกเสือเกี่ยวกับการพัฒนากิจการลูกเสือโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตธนบุรี

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

[illegible]

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายไพฑูรย์ เบญจพฤกษชาติ
วัน เดือน ปี เกิด	5 พฤศจิกายน 2496
สถานที่เกิด	ตำบลแหลมฟ้าผ่า จังหวัดสมุทรปราการ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	20 / 13 หมู่ 2 ซอยประชาอุทิศ 74 ถนนประชาอุทิศ แขวงทุ่งครุ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร 10140
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดขุนจันทร์
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดขุนจันทร์ เลขที่ 1144 ซอยเทอดไทย 28 แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2506 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัด ไตรมิตรวราราม พ.ศ. 2510 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนป้อม พระจุลจอมเกล้าฯ พ.ศ. 2513 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทองธรรม พ.ศ. 2515 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาสงครณ พ.ศ. 2517 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูธนบุรี พ.ศ. 2525 ครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2517 ครูจิตวาถึงอาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนราษฎร์บูรณะ เขตทุ่งครุ พ.ศ. 2539 ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนวัดศาลาครีน เขตจอมทอง พ.ศ. 2540 ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนวัดยายร่ม เขตจอมทอง พ.ศ. 2540 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบางขุนเทียนนอก เขตจอมทอง พ.ศ. 2546 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบางปะกอก เขตราษฎร์บูรณะ พ.ศ. 2546 อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนวัดขุนจันทร์ เขตธนบุรี